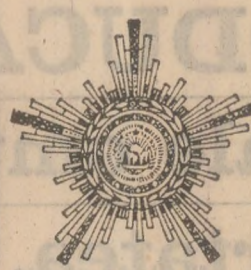

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

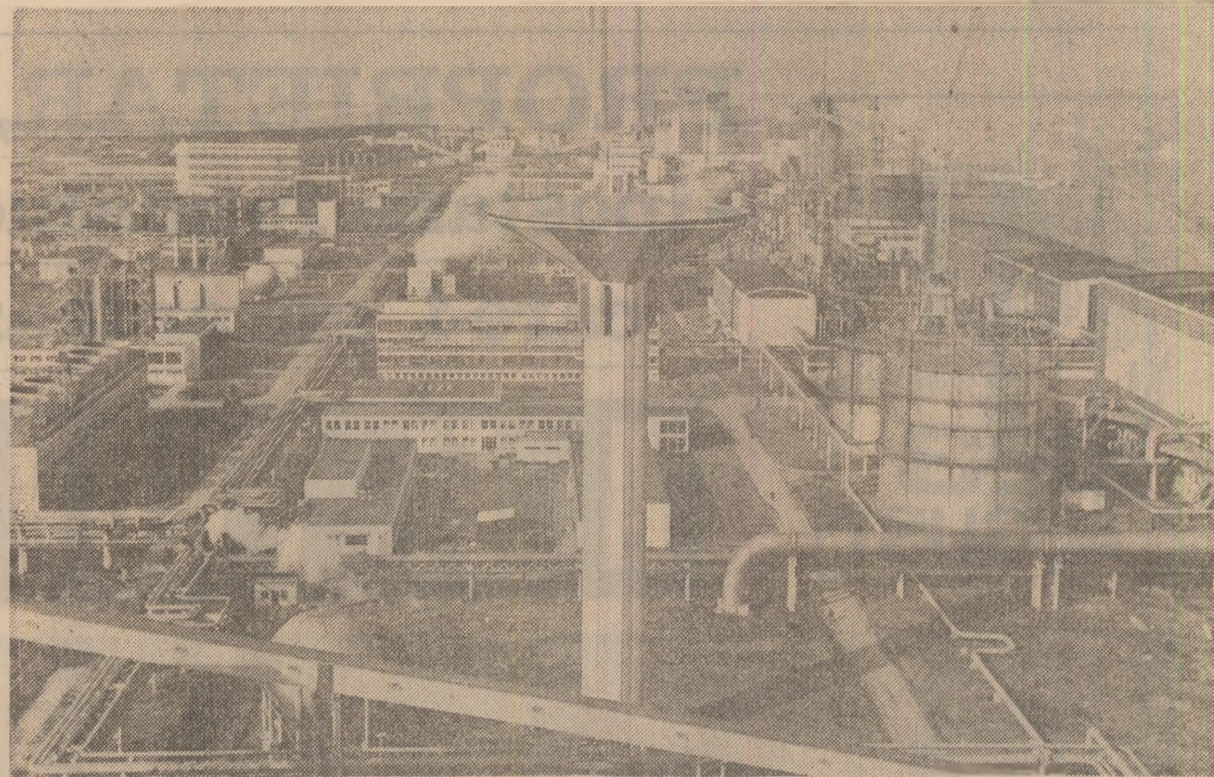
Anul LVI Nr. 13 682

Marți 19 august 1986

6 PAGINI — 50 BANI

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST marea sărbătoare națională a poporului nostru

Combinatul chimic Craiova — imagine grațioasă a modernizării economiei noastre Foto: S. Cristian

ÎNĂPTUIND POLITICA PARTIDULUI,

INDICAȚIILE TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

AGRICULTURA SOCIALISTĂ se prezintă cu noi și importante realizări, cu o experiență înaintată

În repetate rânduri, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, definind obiectivele noi revoluții agrare, subliniind răspunderile ce revin organelor și organizațiilor de partid, organelor agricole și tuturor oamenilor muncii din agricultură pentru îndeplinirea acestor obiective, a situat la un loc de frunte cerința ca experiența bună să fie studiată temeinic, cunoscută cit mai bine și, mai ales, să fie larg generalizată.

În ultimul timp a fost pe larg reflectată în paginile ziarului nostru experiența bună și foarte bună a multor unități agricole din întreaga țară, experiență de înaltă valoare a organelor și organizațiilor de partid din județul Olt, a unităților agricole din acest județ, în recitarea unor producții mari, cât la cerealele păioase, cit și la alte culturi. Principalul învățămînt care se desprinde din experiența unităților fruntașe este că peste tot acolo unde munca este bine ghidată și exemplar organizată, unde sînt aplicate tehnologii adecvate condițiilor specifice, unde disciplina în muncă și tehnologiile sînt riguros respectate, se pot obține constant producții mari și foarte mari. Toate acestea vorbesc despre marile rezerve de care dispune agricultura noastră socialistă pentru creșterea producției de cereale, de legume, pentru creșterea producției zootehnice, astfel încît sarcinile mari stabilite pentru acest cîmpion și în perspectivă să fie realizate exemplar, să se asigure obiectivul stabilit de conducerea partidului, ca agricultura să contribuie într-o măsură tot mai mare la sporirea venitului național, la asigurarea bunei aprovizionări a economiei, a populației cu produse agroalimentare.

Cunoașterea și aplicarea experienței înaintate a numeroaselor unități agricole din întreaga țară care obțin în ultimii ani rezultate constant bune și foarte bune în cultura cerealelor, în zootehnie, în legumicultură constituie o cerință imperioasă în acest studiu al noii revoluții agrare, calea obținerii unor producții mari și stabile.

Continuînd prezentarea acestor experiențe valoroase, ÎN PAGINA A III-A sînt subliniate succint cîteva aspecte esențiale din activitatea unor unități agricole, urmind ca în numere viitoare ale ziarului să fie relatate alte și alte experiențe dintre cele mai bune.

LANUL SPUNE CUM SÎNT OAMENII

Dunga neagră ce se observă la marginea acestui frumos și bogat lan de porumb, ce aparține C.A.P. Colonești, județul Olt, este o crăpătură adîncă în pămînt provocată de arși și lipsa îndulăgată a apei. Cu toate acestea, porumbul a crescut viguros și are și acum culoarea de un verde intens, sănătos, iar rodul se anunță a fi foarte bogat.

Ce demonstrează aceasta? Că arșița, altele vitregii ale naturii pot fi combătute atunci cînd se aplică tehnologii adecvate și bine ghidate pentru condițiile de sol și climă specifice dintr-un loc sau altul. Așa au și procedat lucrătorii din agricultura județului Olt. Pe terenurile podzolice și smolinite, care ocupă mai bine de o treime din suprafața arabilă a județului, cunoscute ca pămînturi sărăce, puternic compactate și cu permeabilitate scăzută din cauza

conținutului ridicat de argilă, au executat un complex de lucrări specifice cu scopul de a elimina sau diminua mult din efectele negative asupra producției. Mai exact, prin scarificarea și afînarea profundă a întinse suprafețe s-au îmbunătățit mult însușirile fizice și chimice ale solului. Dar poate cel mai spectaculos efect al acestor lucrări este că ele au eliminat excesul de umiditate, determinînd acumularea apei în profunzimea solului. Se poate spune că astfel, sub rădăcina plantelor s-a creat un bogat rezervor de apă, care ajută culturile să traverseze fără a suferi perioade îndelungate fără precipitații, cum se întîmpla și acum în partea de nord a județului, unde din 6 iulie n-a mai căzut nici o ploaie.

Iată deci explicația vigorii acestor plante și a rodniciei lor.

PROPRIETAR, PRODUCĂTOR, BENEFICIAR

— ipostaze fundamentale ale omului
în societatea noastră, care-i garantează
libertatea, egalitatea, demnitatea

Viața, realitățile au confirmat cu puterea faptelor că numai pe baza proprietății comune a oamenilor muncii, a proprietății de stat și cooperatiste se poate asigura dezvoltarea puternică a forțelor de producție, ridicarea gradului de civilizație, de bunăstare a poporului, înaintarea pe calea socialismului, spre comunism.

NICOLAE CEAUȘESCU

Proprietatea, producția și repartiția constituie „păcelea temelie” ale progresului societății. De fapt, relațiile de proprietate, rolul producătorului în societate și poziția lui față de mijloacele de producție, felul în care sînt repartizate roadele muncii definesc esența oricărei orinduirii sociale. Dintotdeauna, de-a lungul istoriei omenirii, acest raport a ilustrat trăsăturile fundamentale ale oricărei societăți. Iar contemporaneitatea, prin diversificarea orinduirilor sociale, prin existența conținutului a socialismului și a capitalismului, a adus noi probe prin care întărește acest adevăr. De fapt, prin care subliniază superioritatea socialismului față de capitalism.

Sînt numeroase aspectele prin care noua orinduire, socialistă, se dovedește în mod fundamental superioară societății ce are la bază capitalismul. Unul dintre aceste aspecte, poate cel mai important, îl constituie relațiile de proprietate. Așa cum pe drept cuvînt preciza tovarășul Nicolae Ceaușescu la Adunarea solemnă prilejului de cea de-a 65-a aniversare a Partidului Comunist Român, socialismul îi revine menirea istorică de a restabili echilibrul în conformitate cu legile dezvoltării societății omenirii, lichidînd pentru totdeauna societatea împărțită în clase, proprietatea capitalistă asupra mijloacelor de producție, exploatarea omului de către om și realizînd un echilibru nou, pe baza proprietății comune asupra mijloacelor de producție, asigurînd

deplină egalitate și echitate socialistă între toți oamenii muncii, între toți cetățenii fiecărei țări”.

S-a dezvoltat fără încetare societatea socialistă românească, în cei 42 de ani care au trecut de la 23 August 1944, dar cu deosebire în noua epocă istorică deschisă de Congresul al IX-lea. Țara întreagă a devenit un vast șantier. Au fost ridicate mii și mii de edificii industriale, repartizate echilibrat în toate județele patriei. Transformarea socialistă a agriculturii, iar în prezent noua revoluție agrară se află la baza schimbării modului de a munci și de a ghîdi al țărănimii. Au înregistrat progrese fără precedent în istoria poporului român știința, învățămîntul și cultura. S-au înălțat în toate orașele, în toate satele locuințe confortabile, edificii sociale-culturale; pretutindeni, pe cuprinsul patriei, se munceste, se creează. Acest impresionant proces constructiv reflectă o viziune unitară asupra întregii economii, a tuturor domeniilor activității politice, ideologice și sociale. Secretarul general al partidului a fundamentat, în temeiul unei logici dialectice multidimensionale, teze de o deosebită valoare teoretică și practică referitoare la interdependențele tot mai puternice între toate componentele complexului economico-social.

Relația proprietar — producător — beneficiar, definitorie pentru omul muncii din societatea noastră socialistă, izvorăște tocmai din această realitate. Și are drept

fundament imbinarea dialectică a rolului esențial ce revine proprietății socialiste în asigurarea progresului multilateral al patriei cu răspunderile întregii societăți și ale fiecăruia dintre membrii săi în gospodărirea cu maximă chibzuință a avuției naționale, în apărarea ei, dar mai cu seamă în continuarea dezvoltării a averii țării. Proprietatea socialistă constituie temeiul identificării proprietarului cu producătorul și beneficiarul.

Nici una dintre societățile bazate pe proprietatea privată nu a putut și nu poate să asigure o astfel de unitate. Pentru că proprietatea privată asupra mijloacelor de producție îi separă pe proprietari și pe producători și menține inegalitatea și nedreptatea în împărțirea beneficiului obținut de societate. Numai prin revoluționarea relațiilor de proprietate, prin intronarea proprietății socialiste, proprietarului, producătorului și beneficiarul se întîlnesc, într-o deplină unitate, în persoana fîntînului de bunuri materiale și spirituale. Această realitate, pe care România socialistă a dobîndit-o în cei 42 de ani de după actul istoric de la 23 August 1944, dar cu deosebire din 1965 încoace, face obiectul dezbaterilor organizate de ziarul „Scînteia”, în pragul marilor noastre sărbători naționale. În acest număr publicăm prima dintre aceste dezbateri, despre A fi proprietar, azi, în România socialistă.

PAGINA A II-A

Instalație portuară de mare randament

Împreună cu inginerul Ștefan Cechiș, șeful portului industrial din Tulcea, asistăm la o premieră în materie, pe care ne-o prezintă:

— Este vorba de punerea în funcțiune, în cinstea zilei de 23 August, a unei noi și moderne instalații de încărcare și descărcare a minerului și produselor realizate de industria noastră constructoare de mașini. Dotată cu mașina rotativă și cu benzi transportoare pînă la lîniile de cale ferată din zonă, instalația asigură condiții de încărcare a minerului direct în vagoane, eliminîndu-se astfel transportul cu mijloace auto. Numai prin punerea în funcțiune a acestor utilaje s-au creat condiții de reducere a timpului de încărcare a vagoanelor cu 15—20 la sută și ne dă posibilitatea să derulăm, peste sarcinile de plan, pînă la sfîrșitul lunii august, circa 100.000 tone de miner și produse furnite realizate de Combinatul metalurgic Tulcea. (Neculai Amihulesci).

Autodotare de înaltă tehnicitate

În afară de cifrele și datele care atestă mari depășiri în realizarea planului la producția fizică și la exportul de mașini, apar și unele realizări de rînd. Într-o primă fază, am consemnat ieri, cu succese de prestigiu într-un domeniu de mare însemnătate pentru modernizarea industriei rîndurilor. Ni le prezintă în acest număr Didiom Năstase, directorul unității:

— Aplicînd în viață indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, pe care ni le-a dat cu prilejul vizitei efectuate în întreprinderea noastră, putem spune că de muncitori, ingineri și tehnicieni realizăm în prezent mașini-unele și linii automate moderne, specifice fabricației de rînduri, la înalți parametri tehnico-funcționali.

— Așadar, întreprinderea își asigură tehnica necesară prin autodotare.

— Producem mașini și utilaje nu numai pentru noi, ci și pentru celelalte întreprinderi similare din țară. Și nu orice fel de utilaje, ci din cele de mare productivitate, între care mașini de rectificat interior, cu comandă electronică, linii automate de forjare a inelelor de rînduri cu bile pînă la 50 mm, strunguri monoax cu alimentare automată și altele. Cea mai nouă realizare pe care colectivul nostru o dedică marilor sărbători de la 23 August este aparatură de control activ al rîndurilor, prevăzută cu comandă electronică. Este realizată după o concepție proprie, originală, numai cu componente românești, și va fi utilizat cu succes la testarea și controlul de calitate al rîndurilor. (Petruc Neulă).

Rodul politicii economice științifice, revoluționare — OPTIMIZAREA STRUCTURILOR ECONOMIEI ROMÂNEȘTI

Este un lucru bine cunoscut că, în momentul cînd, după actul istoric de la 23 August 1944, se puneau problema trecerii la construirea unei orinduirii, economia țării noastre era grav deteriorată. În acest fapt, că însuși structura economică antebelică era inadecvată, fiind caracteristică în lîniile sale generale unei economii înapoiate, cu o predominanță netă a agriculturii — și aceasta practică în măsura covârșitoare în condiții și cu mijloace rudimentare — exploatarea prădănică din anii războiului în care România fusese tirată împotriva voinței țării și a poporului, eforturile făcute apoi în lupta pentru victorie asupra fascismului, ca și, ulterior, plata datoriilor de război aduse României într-o stare de adevărat marasm economic.

Sarcina refacerii economice propriu-zise se împlea deci strîns cu aceea a reorganizării pe baze socialiste a economiei, cea de-a doua condiționînd-o de fapt pe prima. Și, așa, cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul aniversării a 65 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român, „drumul pe care am pornit la 23 August 1944 și, o dată cu aceasta, trecerea la construirea socialismului în patria noastră au asigurat dezvoltarea puternică a forțelor de producție, ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor, demonstrînd, cu puterea faptelor de neîgădui, că numai un popor deplin stăpîn pe destinele sale își poate făuri viața așa cum o dorește, în deplină libertate și independență”.

Într-adevăr, în numai patru decenii, România s-a transformat

dintr-o țară agrară, cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiată, într-o țară industrială, agrară, cu o industrie puternică, modernă, dotată în cea mai mare parte cu tehnica cea mai avansată, cu o agricultură socialistă în plin progres. De altfel, se poate spune că aceasta este și transformarea fundamentală, esențială, care a intervenit în acest răstimp în structura economiei românești. În acest proces complex, în care au fost antrenate toate resursele țării, Congresul al IX-lea al partidului se înscrie ca un moment de o maximă importanță. Definind pentru prima dată, sub impulsul ghidării științifice, clarvăzătoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, o strategie realistă a dezvoltării economico-sociale a patriei noastre întemeiată pe principii generale ale revoluției și construcției socialiste, dar pe deplin adaptată condițiilor noastre specifice și integrînd cele mai noi tendințe care, la acea dată, se conturau pe plan mondial, Congresul al IX-lea al partidului a pus bazele unei adevărate reorganizări structurale a întregii economii. Specific concepției revoluționare, dialectice, a partidului nostru, a secretarului său general este că această strategie, ca și sistemul structurilor economice, trebuie să aibă și are un caracter dinamic, deschis, că ele trebuie să evolueze o dată cu evenimintele.

În acest context trebuie menționată în mod deosebit concepția profund științifică a secretarului general al partidului nostru cu privire la necesitatea obiectivă a menținerii unei proporționalități judi-

cioase între diferitele sectoare ale economiei. Reamintim că, încă din anii '60, secretarul general al partidului sublinia, referindu-se la raportul industrie-agricultură, că: „Orice supraapreciere în dezvoltarea acestor principale sectoare economice, orice rămînere în urmă a uneia sau altele poate provoca disproporții în dezvoltarea economiei generale, poate avea repercusiuni negative asupra întregii vieți sociale”. De altfel, încă de la Congresul al IX-lea al partidului s-a stabilit o apropiere a ritmurilor de creștere între producția mijloacelor de producție și producția bunurilor de consum, iar despre agricultură, tovarășul Nicolae Ceaușescu preciza, cu același prilej: „continuînd în ritm intens industrializarea socialistă vom acorda o mai mare atenție dezvoltării agriculturii, sporirii producției vegetale și animale”.

Problema structurilor economice privește fiecare țară, care o soluționează potrivit propriilor ei condiții, spre a le valorifica pe deplin. Tocmai de aceea în concepția secretarului general al partidului nu există un model unic de structură economică, ci metode particulare care, ținînd seama de specificitățile naționale, răspund cerințelor modernizării, participării la diviziunea internațională a muncii. Era tocmai problema care s-a ridicat și căreia i-a dat răspuns Congresul al IX-lea al partidului nostru, care a rupt cu o serie de prejudecăți mecanice, necritice ale unor teze care nu își găseau aplicabilitate. În cazul țării noastre, în acea perioadă era vorba de anumite discrepanțe care se creaseră între dezvoltarea indus-

triei și agriculturii, între industria producătoare și cea extractivă, între industria grea și cea a bunurilor de consum, de neglijarea dezvoltării unor ramuri și subramuri industriale de înaltă tehnicitate, absolut necesare pentru valorificarea superioară a potențialului de resurse naturale și de inteligență tehnică de care dispunem, lăsată de Congresul al IX-lea al partidului a constituit un moment de cotitură în privința optimizării structurilor economiei naționale, în concordanță cu cerințele contemporaneității și interesele fundamentale ale poporului nostru.

Instrumentul decisiv pentru realizarea acestui obiectiv de o uriașă amploare și complexitate, de durată și — am putea spune — cu caracter permanent îl constituie politica de investiții, volumul și modul de alocare ale resurselor pentru dezvoltarea diferitelor ramuri și subramuri ale economiei naționale. Tocmai prin această opțiune hotărîtoare adoptată de Congresul al IX-lea privind stabilirea unei rate optime de alocare ale resurselor pentru dezvoltarea diferitelor ramuri și subramuri ale economiei naționale. Tocmai prin această opțiune hotărîtoare adoptată de Congresul al IX-lea privind stabilirea unei rate optime de alocare ale resurselor pentru dezvoltarea diferitelor ramuri și subramuri ale economiei naționale. Tocmai prin această opțiune hotărîtoare adoptată de Congresul al IX-lea privind stabilirea unei rate optime de alocare ale resurselor pentru dezvoltarea diferitelor ramuri și subramuri ale economiei naționale.

Dacă în prima perioadă a industrializării sovietice s-a realizat de structură s-au referit mai ales la

NICOLAE IONESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

ROMÂNIA ÎN ANUL INTERNACIONAL AL PĂCII

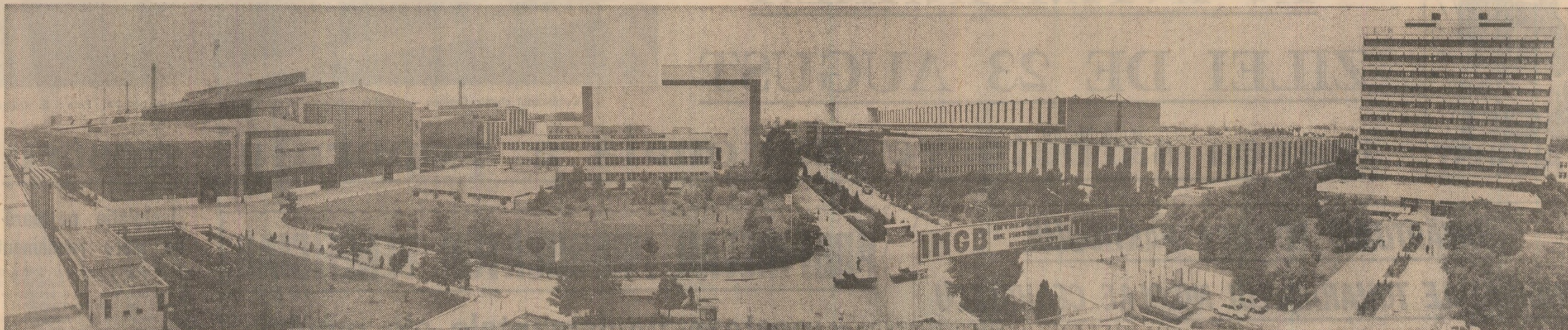
În pagina a VI-a

PROPRIETAR, PRODUCĂTOR, BENEFICIAR

-ipostaze fundamentale ale omului în societatea noastră, care-i garantează libertatea, egalitatea, demnitatea

A FI PROPRIETAR azi, în România

A fi proprietar, azi, în România socialistă înseamnă a fi stăpîn al avuției țării, dar și răspunzător direct de gospodăria, de dezvoltarea și neîncetată. Dreptul de proprietate asupra mijloacelor de producție revine întregului nostru popor. Această realitate a fost fundamentată în cel de al doilea după 23 August 1944. Dar mai cu seamă în „Epoca Nicolae Ceaușescu”. Proprietatea socialistă, de stat și cooperatistă, a asigurat și asigură condiții optime pentru progresul multilateral al patriei.

A fi proprietar, azi, în România socialistă înseamnă a fi participant activ la conducerea societății, la dezvoltarea ei economico-socială neîntreruptă. Concepția de esență revoluționară a Partidului Comunist Român despre proprietate are la bază tezele elaborate de clasicii socialismului științific, cuceririle științei economice, în general. Și are la bază experiența construcției socialiste. Este însă bogat în profunde semnificații faptul că partidul nostru, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au pornit de la interpretarea și aplicarea tezelor a tezelor fundamentale, a experienței acumulate în procesul edificării socialismului. A fost astfel fundamentată o concepție originală, profund științifică, al cărei temel trunic îl constituie realitatea patriei noastre, propria experiență a poporului român în edificarea noului societăți.

A fi proprietar, azi, în România socialistă înseamnă nu numai un drept fundamental, ci și o mare răspundere. Pe de o parte, această concepție are la bază ideea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu potrivit căreia este un adevăr axiomatic că socialismul și comunismul nu se pot înfăptui fără o puternică temelie materială, fără acțiuni ferme pentru continuă întărire și dezvoltare a proprietății socialiste. Pe de altă parte, ea își integrează plenar adevărul că superioritatea proprietății socialiste, față de orice altă formă de proprietate, nu se afirmă de la sine, ci numai prin muncă rodnică a întregului popor.

Societății socialiste — o trainică bază economică!

Adriana Jaică — muncitoare la Combinatul petrochimic din Pitești : „Fac parte dintr-o generație care a avut șansa de a intra în viață în anii libertății țării. Cel din generația mea cunoște faptul petrecut la 23 August 1944 și în perioada imediat următoare din cartea de istorie. Și din reținerile unor participanți la acele evenimente din zorii revoluției și construcției socialiste. Noi nu ne născuserăm încă în anii aceia. Dar ce s-a întâmplat atunci ne-a marcat în mod fundamental existența. Pentru că, atunci, țara a trăit momente care apar pe ecranul prezentului nu numai proiectate de documente, ci și într-un alt mod, mult mai concret. Ca deschițatoarele drumului pe care merge, azi, România socialistă. Pe care merge generația mea. Un drum de împliniri cum nu a mai cunoscut niciodată România. S-au dat, atunci, aprige bătălii. Pentru democratizarea statului. Pentru cucerirea puterii politice. Pentru refacerea țării. O bătălie importantă s-a dat pentru dreptul de proprietate. De atunci, țara a știut întodeauna că de mari frământări, nu pot să nu mă gîndesc la ce a însemnat, pentru poporul român, făurirea proprietății socialiste. Privesc în jurul meu, văd acest urias combinat situat pe platforma industrială a Piteștiului, în care lucrez și eu, cu instalațiile lui moderne, cu liniile automatizate, cu noile calculatoare electronice, văd țara, cu marile ei obiective economice ridicate în „Epoca Nicolae Ceaușescu”, iar toate aceste imagini sînt o edificare dovedită că proprietatea socialistă a asigurat condiții absolut necesare pentru o puternică dezvoltare a avuției țării. Poporul și-a folosit dreptul de proprietar în scopul dezvoltării neîncetate a patriei. Și a mai desprinde un adevăr din aceste impresionante imagini: acela că proprietatea socialistă a determinat schimbarea a însuși statutului omului în societate. Pentru că, pe baza ei, s-a înălțat exploatarea, s-a instaurat dreptatea socială. Omului i s-a redat demnitatea la care avea dreptul prin condiția lui morală.”

„Între timp, aici, în gîndurile Adrianei Jaică, pentru a desprinde, din memoria timpului, imagini semnificative pentru acei ani de început de nouă istorie. Erau fier-

bînți zilele și nopțile de după 23 August 1944. Se intensificase lupta pentru democratizarea aparatului de stat, pentru cucerirea puterii politice și economice. Istoria poporului român nu mai cunoscută, pînă atunci, o atît de puternică efervescență revoluționară. Încă nu erau asigurate condiții omogene de muncă. Muncitorii încă nu aveau depline drepturi politice, dar intraseră să lupte pentru ele. S-au condus comunistilor, ei însuși le-au dat marile demonstrații populare. Au fost cucerite prefecturile și primăriile. A fost adus la cîrmă țării un guvern democratic. S-au asigurat condiții pentru trecerea la reforme sociale și economice menite să schimbe din temelii vechea orînduire. La 30 decembrie 1947, o dată cu proclamarea Republicii, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimii și intelectualitatea, sub conducerea partidului comunist, cucerirea pe deplin puterea politică în stat. Acum, cei care decideau soarta țării, drumul ei către ziua de mîine nu mai erau capitaliștii și moșierii. Aceștia fuseseră alungați de pe scena politică. Acum, poporul era chemat să-și spună cuvîntul, să hotărîască asupra propriului său destin.

Lector univ. dr. Constantin Mirchea, de la Facultatea de drept din București : „Burghezia și moșierimea nu au cedat cu ușurință averile aflate în stăpînire lor, acumulate prin munca poporului. Un lucru era clar : că cine definea marea proprietate are, de fapt, puterea în cadrul societății. Acest lucru l-au știut întodeauna exploatareii. De-a lungul istoriei, prin filozofii „specializați” în apologia proprietății private, acreditaseră ideea, izvorită chipurile din dreptul natural, că ei dețineau averile cu un titlu de origine divină. Gînditorii iluminiști au răsturnat această falsă imagine. Ei au arătat că nu există drept în natură, ci numai în societate. Au arătat că dreptul de proprietate este drept un produs social, un fenomen istoric. Clasa muncitoare, în vremurile moderne, a atacat acest drept pe cale revoluționară. La noi în țară, prin actul istoric de la 11 iunie 1948, capitaliștii și-au pierdut dreptul de a stăpîni principalele mijloace de producție. Ele au revenit celor ce muncesc, stăpînii lor de drept și de fapt.”

Legitate obiectivă a progresului multilateral

„Poporul, sub conducerea partidului, prin actul revoluționar al naționalizării, a luat în stăpînire fabricile, minele, pădurile, băncile. A luat în stăpînire mijloacele de producție. Și muncitorii au dovedit că știu să le folosească mai bine decît foștii patroni. Dovedea : faptele istoriei.”

Dionisie Munteanu — pensionar, fost muncitor la întreprinderea „Victoria” din Călan : „Era acum 38 de ani. Lucram la Călan, la întreprinderea siderurgică. Eram muncitor necalificat, la fel ca mulți alți tovarăși ai mei de muncă. Uzina avea furnale de mică capacitate și ateliere strîmte, întințose, mereu pline de praf, de fum. Acestea erau condițiile de muncă, la Călan, în momentul în care s-a înfăptuit naționalizarea. Noi, muncitorii, am devenit proprietari de fabrici. Dar proprietatea noastră era restrînsă. Au trecut însă anii. Azi, datorită politicii economice a partidului, a secretarului său general, tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe platforma siderurgică a Călanului au fost ridicate două furnale de cîte 1.000 mc, o uzină coccchimică, o fabrică de aglomerare și o modernă turnătorie de piese de schimb pentru industria siderurgică. Atunci, în 1948, cînd noi, muncitorii, am devenit proprietari întreprinderii, nici nu visam minunatele condiții de acum. Dispunem, în prezent, de cele mai moderne și perfecționate utilități și instalații siderurgice. Așa este la Călan, așa este în întreaga țară.”

Radu Rieiu — Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole de producție Drăgănești-Vlasca : „Revoluția socialistă în agricultura românească a început, s-a desfășurat și a învins în împrejurări specifice. La noi se practica o agricultură înopaiată. Nu existau mașini agricole, domnea neștiința de carte. Aceștia erau consecințele faptului că marea proprietate agrară se afla în minile citorva moșierii, în timp ce țărani, truditori ai pămîntului, erau lipsiți de dreptul de proprietate. Lucrurile s-au schimbat însă în țară. Au fost asigurate condiții pentru un nou tip de proprietate : proprietatea cooperatistă. Aceasta a fost o victorie epocă. Însă, în condițiile unei agriculturi rudimentare, da-toarea faptului că moșierii nu voiau să investească pentru utilități și modernizări, în primii ani de după constituirea proprietății cooperatiste nu s-a putut realiza o îmbunătățire a muncii în agricultură. Dar societatea românească a luat un nou curs după 1965, în anii „Epocii Nicolae Ceaușescu”. Poporul român, deținător al dreptului de proprietate socialistă, a trecut cu forțe unite la înfăptuirea programelor elaborate de partid, de secretarul său general pentru industrializarea țării. A apărut astfel posibilitatea de a se trece la modernizarea agriculturii. Noua revoluție agrară, pornită din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, are drept scop să asigure un important salt calitativ în agricul-

tura românească. Au sporit masiv investițiile pentru agricultură. Au fost alocate importante resurse pentru modernizarea tehnică și tehnologică. S-au intensificat preocupările pentru sporirea productivității muncii în agricultură, pentru folosirea completă și constantă a forței de muncă. Vor-besc despre ceea ce s-a întâmplat în întreaga țară, dar am în minte, cum este și firesc de altfel, imaginea cooperativei în care

lea, pentru actualul cincinal și pentru viitorul deceniu, pînă în anul 2000. Proprietatea socialistă constituie baza organizării și conducerii planificate a economiei. Baza organizării superioare a muncii, a perfecționării producției. În condițiile existenței proprietății socialiste, întreaga noastră societate a devenit un organism unitar, atît în privința structurilor economice, cît și a celor sociale. Un orga-

semnau „avantajele” proprietății private. Țara noastră nu avea lipsă de resurse nici în perioada premergătoare cuceririi libertății sale. Istoria dovedește că în acele domenii în care s-au făcut eforturi pentru valorificarea lor, rezultatele bune n-au întârziat să apară. Avuția țării a crescut într-o oarecare măsură. Au fost construite căi ferate. A fost durat podul de la Cernavodă, care a reprezentat o premieră mondială prin soluțiile constructive folosite. Au fost ridicate unele fabrici ale căror produse au făcut să se afirme pe plan mondial genul tehnic al poporului român. Însă toate acestea erau excepții. Erau flori ce nu puteau să facă o primărie. Ar fi fost nevoie de investiții pentru o mare operă de industrializare a țării. Și de orientarea tuturor resurselor naționale pentru progresul întregii economii. Dar cine să fi făcut, atunci, astfel

de investiții? Statul nu avea fonduri. Și nici nu avea cum să aibă fonduri în condițiile în care, în perioada interbelică, rata acumulării în România nu a depășit în nici o împrejurare 4—4,5 la sută din venitul național. Statul nu-și putea depăși rolul de protector al unei industrii firare. Un protector adeseori ei însuși dirijat de marii proprietari în scopuri potrivnice dezvoltării economiei naționale. Și chiar dacă, în cea de-a doua jumătate a deceniului al patrulea, situația investițiilor a cunoscut o ușoară ameliorare, în condițiile în care proprietatea era divizată, rezultatele nu au putut fi cele dorite. Au fost dezvoltate ramurile extractive, s-au construit unele întreprinderi prelucrătoare, dar acestea, prea puține la număr, au fost concentrate în cîteva centre mai dezvoltate. Zone întregi ale țării au rămas într-o cumplită sărăcie.

A acționa în spirit revoluționar pentru dezvoltarea avuției țării

Gheorghe Bostan — maeștru la uzina coccchimică în cadrul Combinatului siderurgic Galați : „În condițiile constituirii proprietății de stat și a celei cooperatiste au fost create posibilități pentru promovarea unei noi politici de repartizare a venitului național. Rata acumulării, așa cum știm cu toții, a fost de 17,5 la sută în primul cincinal. De 16 la sută în al doilea cincinal. Și de 24,3 la sută în al treilea cincinal. În comparație cu trecutul, al cărui tablou nu cuprinde nici o creștere a ratei acumulării de peste 5 la sută, aceste procente erau, desigur, foarte mari. Dar, în realitate, erau mai mici decît nevoile reale ale României, care păștea încă marș decalaje față de țările dezvoltate. Calculule arată că dacă s-ar fi mers pe linia menținerii unei acumulări de 24 la sută din venitul național, pe în cincinalul dinalinea Congresului al IX-lea, la nivelul de azi al economiei noastre naționale s-ar fi ajuns abia peste cîteva decenii. Adică în secolul viitor. Dar după marelui al comunistilor români din iulie 1965, prin acțiunea hotărîită a secretarului general al partidului, t o v a r ă ș u l Nicolae Ceaușescu, a fost revoluționată concepția despre acumulare. Pe această bază s-a fost elaborată o serie de programe de investiții, care au făcut să deosească avuția țării, să se dezvolte continuu proprietatea socialistă. Practic, în fiecare județ au fost construite importante obiective economice care au schimbat din temelii proprietatea națională. Și la noi, în județul Galați, au fost ridicate impunătoare citadelle industriale, de o mărție la care înaintașii noștri nici măcar nu îndrăzneau să viseze. Eu sînt unul dintre proiectanții, cînd bătălia principală s-a dat pentru cantitate. Pentru creșterea cantitativă a avuției țării, a proprietății socialiste. Aceasta a fost o realitate a întregii țări. Roadele ei le-am resimțit și aici, în întreprinderea noastră. De la o producție de două milioane de rulmenți, care se realiza într-o gamă restrînsă de tipodimensiuni, am ajuns să fabricăm, azi, 45 milioane de rulmenți, în peste 2.600 de tipodimensiuni. Întreprinderea noastră, parte integrantă a proprietății socialiste a poporului român, a crescut an de an, mai cu seamă după Congresul al IX-lea. Dar etapa creșterii cantitative a trecut. Acum e vremea calității. Colectivul nostru se află în fața unui moment de răscruce. Se elaborează ample programe de înnoire a producției. Aici, în această întreprindere modernă, au fost fabricate și pînă în prezent produse ce s-au dovedit a nu fi cu nimic mai prejos de înfăptuirile unor firme cu vechi renume. Rulmenții de Birlad sînt cumpărați în peste 70 de țări ale lumii. Dar proiectele pentru anii ce vin sînt cu mult mai ambițioase. Pregătim, pentru întrecerea cu lumea, o gamă largă de rulmenți speciali. Pe planșetele din atelierele de concepție se conturează noi tipuri de rulmenți de mici dimensiuni,

adevărate bijuterii de oțel. Despre viitorul apropiat se gîndesc cu luciditate în această întreprindere. Noi, toți, ca proprietari, ca producători, dar și ca beneficiari ai roadelor muncii noastre, înțelegem cît de mari sînt răspunderile ce ne revin. Înțelegem că este important să vrem mult, cît mai mult, dar că trebuie să și poți să înfăptuiești ceea ce ți-ai propus, să fi pregătit pentru a putea atinge nivelul celor mai înalte performanțe.”

Stefan Beudean — țaran cooperat, C.A.P. Lechința, județul Bistrița-Năsăud : „Cooperativa noastră a luat ființă în 1950. Avea ei obștească era atunci cu totul neînsemnată. Nu depășea 72.000 lei. Cam în această situație se aflau aproape toate unitățile agricole ce abia trecuseră pe drumul transformării socialiste. Problema creșterii cantitative era, deci, fundamentală. Au trecut însă anii. Acum a sosit și pentru noi vremea calității. Trebuie să dezvoltăm înalț, ca să vedem cum am muncit pînă acum. Și să privim înapoi, ca să vedem cum trebuie să muncim în acest an, în anii ce vor veni. Un fapt este limpede și anume că trebuie să dezvoltăm înalț, „laie capul” pe unul sau pe altul dintre noi, cît aș cum ne cere țara, așa cum ne cere secretarul general al partidului. Dacă industria are îndatorirea de a realiza produse la nivel mondial, apoi și agricultura noastră trebuie să fie la nivel mondial. Putem să dăm astfel de recolte? Eu spun că putem! Ne îndreptățește o astfel de aspirație acumulările de pînă acum făcute în cadrul proprietății noastre socialiste. În agricultură am primit mașini moderne, s-a trecut la chimizare, la irigații, la tehnologii dintre cele mai avansate. De aici înainte totul depinde de noi. De proprietarii pămîntului. Desigur, o mare importanță factori cum sînt solul, clima, dar importanța hotărîtoare o are omul!”

Gheorghe Oprea — secretarul comitetului de partid de la Combinatul siderurgic din Reșița : „Tot ce se produce în combinatul nostru, ca de altfel tot ce se produce în țară, este rodul oamenilor muncii. Al proprietarilor, producătorilor și beneficiarilor. Fiecare dintre noi, în calitate sa de proprietar, este participant direct la procesul de autoconducere. Și la autogestirea economic-financiară. Autoconducerea înseamnă răspundere. Înseamnă muncă pentru creșterea avuției naționale, pentru sporirea forței materiale și spirituale a întregului popor. Pentru mai bună gospodărie a patriei din proprietatea socialistă încredințată fiecărui colectiv de muncă. Fără toate acestea, autoconducerea muncitorească și autogestinea rămîn la nivelul declarațiilor și al bunelor intenții. Pentru că democrația — aici autoconducerea este expresia cea mai edificatoare a democrației noastre muncitorești, revoluționare — nu se rezumă numai la drepturi. Ea implică și răspunderi. Cere competență profesională, pregătire politică. Numai în acest fel oamenii muncii, în calitate lor de proprietari, producători și beneficiari, pot participa în mod eficient la conducerea activității economico-sociale. La dezbateră și soluționarea problemelor de producție. De fapt, la mai buna gospodărire a averii obștești!”

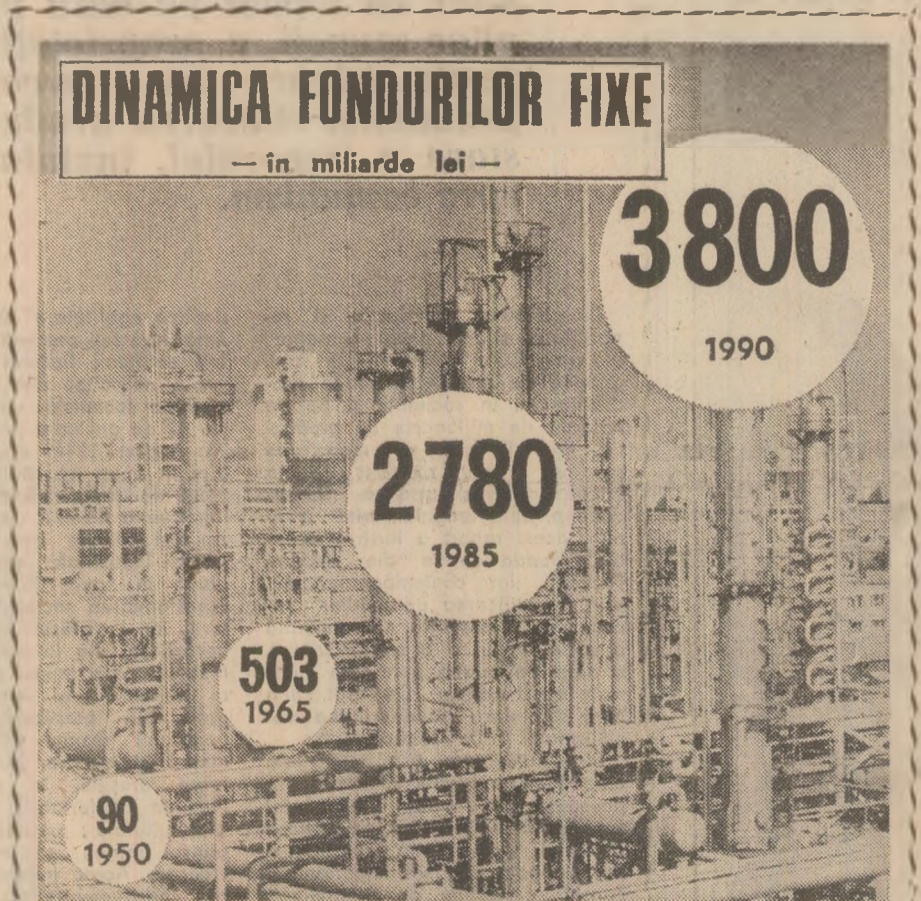
A FI PROPRIETAR, AZI, ÎN ROMÂNIA SOCIALISTĂ înseamnă un drept fundamental al poporului, dar și al fiecărui cetățean al țării. Acest drept stipulat în constituție, dar mai cu seamă garantat în practică edificării socialismului, exprimă în mod grăitor condiția de făuritor de istorie a omului muncii în societatea noastră.

A FI PROPRIETAR, AZI, ÎN ROMÂNIA SOCIALISTĂ înseamnă nu numai un drept, ci și o obligație. Omul muncii este proprietar al mijloacelor de producție. Și este, totodată, beneficiar al roadelor muncii întregului popor. Dar acest drept, de beneficiar, decurge din calitatea lui de proprietar și producător.

A FI PROPRIETAR, AZI, ÎN ROMÂNIA SOCIALISTĂ înseamnă, deci, a fi garant al avuției naționale ; a fi producător în folosul societății ; și a fi beneficiar al roadelor muncii întregului popor.

Pagină realizată de Adrian VASILESCU

Într-o viitoare pagină a ziarului, despre „A FI PRODUCĂTOR, AZI, ÎN ROMÂNIA”.

● Dezvoltarea proprietății socialiste, în anii de după 23 August 1944, cu deosebire după Congresul al IX-lea, își află o edificatoare expresie în dinamica fondurilor fixe. Valoarea acestor fonduri a crescut permanent, așa cum o arată graficul de mai sus.

● Avuția națională crește fără încetare. Mai mult de 90 la sută din totalul fondurilor fixe ale economiei naționale s-au constituit în anii de după Congresul al IX-lea al partidului. Din 1965 încoace au fost puse în funcțiune peste 8 500 capacități de producție industriale și agrozootehnice principale. Și vor mai fi date în folosință, în cursul actualului cincinal, circa 900 capacități de producție importante, industriale și agrozootehnice.

● Politica de investiții a partidului și statului nostru evidențiază opțiunea fermă pentru întărirea necontenită a proprietății socialiste. Este semnificativ, în acest sens, faptul că volumul investițiilor realizate a fost de 62 miliarde lei în cincinalul 1951—1955, de 331 miliarde lei în cincinalul 1966—1970 și de 1 150 miliarde lei în cincinalul 1981—1985. În perioada 1986—1990, investițiile totale din economia națională vor însuma 1 400 miliarde lei, fiind dimensionate pe baza unui raport corespunzător în utilizarea venitului național pentru acumulare și consum.

● În prezent, fiecare județ este înzestrat cu fonduri fixe în valoare de peste 20 miliarde lei și dispune de capacități pentru realizarea unei activități economice de cel puțin 70 000 lei pe locuitor. În actualul cincinal, în fiecare județ se va asigura realizarea unui volum total de activitate economică de cel puțin 80 000 lei anual pe locuitor, din care 50 000 lei producție industrială.

lucrez. A comunei în care locuiesc. Cooperativizarea a așezat viața noastră pe un nou făgaș. Avem mașini moderne, avem instalații moderne. S-au îmbunătățit radical condițiile de muncă. Se diversifică profesia satului. Se dezvoltă un mod nou, superior de a gîndi și de a munci propriu țăranelui.”

Prof. univ. dr. Gheorghe A. Cazan, de la Facultatea de filozofie-istorie din București : „Partidul nostru, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, acordă o atenție deosebită proprietății socialiste, apărării ei. Dezvoltării ei neîncetate. Se pune de la adevărul axiomatic că tot ceea ce a înfăptuit poporul român, sub conducerea partidului, în anii de după 23 August 1944, dar cu deosebire după Congresul al IX-lea, are ca trunică temelie proprietatea socialistă. Și tot pe această temelie se vor împlini marile izbînzii proiectate de partid, la Congresul al XIII-

nism în al cărui cadru se realizează armonizarea intereselor diferitelor clase și categorii sociale, întărirea unității dintre partid și popor, coordonarea conștientă a tuturor proceselor economice-sociale. Avantajele proprietății socialiste, dovedite de viață, de istorie, infirmă tezele ce se fac auzite în literatura social-politică din unele țări, ce încearcă să sustină evoluții spontane ale proceselor economice, prin diminuarea rolului proprietății socialiste și prin stimularea unor forme de proprietate particulară. Poporul nostru, care a cunoscut din propria sa experiență „avantajele” proprietății private, nu va admite niciodată — și în nici o împrejurare — să se aducă știrbiri dreptului său de proprietate, proprietății socialiste.”

România, așa cum era la 23 August 1944, rămasă în urmă față de multe alte țări ale lumii, aduce pe ecranul prezentului o imagine concludentă pentru ceea ce în-

ARGUMENTE PENTRU REALISMUL OBIECTIVELOR NOII REVOLUȚII AGRARE

Din experiența valoroasă a unor unități agricole în promovarea unor tehnologii de mare randament, în creșterea producției

Tehnică bună, sămînță bună, dar în primul rînd oameni pricepuți și destoinici

Despre experiența unităților agricole din JUDEȚUL OLT privind cultura cerealelor păioase, dar și despre alte aspecte ale activității din agricultura județului, ziarul nostru a relatat pe larg în ultimul timp, consacrand acestor probleme mai multe pagini speciale. Revizitînd asupra culturii de cereale păioase, vom prezenta succint ciuva din factorii care au determinat obținerea unor producții ridicate în acest an la grâu și la orz.

Fată de anul 1985, producția de grâu și orz realizată în acest an este de 3,5 ori și, respectiv, de aproape 4 ori mai mare. Dintru început menționăm, așa cum am făcut-o și în numeroase trecute ale ziarului, că ceea ce este caracteristic pentru agricultura județului Olt, în etapa actuală de dezvoltare intensă a acesteia, este progresul, saltul valoric, realizat de cele mai multe din unitățile agricole spre virfurile înalte de producție, platonul unităților fruntase fiind ajuns din urmă de numeroase alte cooperative agricole și întreprinderi agricole de stat. Faptul că foarte puține unități agricole, din totalul de 153 de unități cultivate, au obținut producții de grâu cu puțin sub 4.000 kg la hectar este în acest sens cit se poate de convingător. La producția de orz, această apropiere între unități este și mai edificatoare. Această „nivelare” a producției la un nivel superior este cea mai adevărată dovadă că în județul Olt comitetul județean de partid a acționat cu perseverență pentru generalizarea largă a experienței înaintate a unităților fruntase.

Elementele din tehnologia acestor culturi care au stat la baza acestor recolte au o valoare ridicată pe un plan mai larg, fiind practic posibile de aplicat și generalizate în unitățile agricole din toate județele, lată-le pe scurt:

Plantele premergătoare. Din

suprafața cu grâu cultivată în acest an, de 95.300 hectare, 39 la sută a avut ca premergătoare porumbul, 32 la sută floarea-soarelui, 13 la sută leguminoase, se cere și anuale, 5 la sută secleta de zahăr și doar 11 la

peste 25.000 hectare în toate unitățile, au fost alese cele mai bune soluri în condițiile specifice din fiecare zonă a județului. Pondere cea mai ridicată au deținut-o soiurile Fundulea 29, Doina, Lovrin 32 și 34, Mal-

Ea va fi extinsă în anul viitor pe 10.000 hectare. Calitatea semințelor. Punerea la punct a unui sistem riguros de producere a semințelor a permis ca pentru producția acestor an să se folosească nu-

variază în funcție de cele trei zone de cultură din sudul, centrul și partea de nord a județului. Pînă la 25 septembrie s-a semănat 48 la sută din suprafață, între 26 și 30 septembrie — 19 la sută și între 1 octombrie și

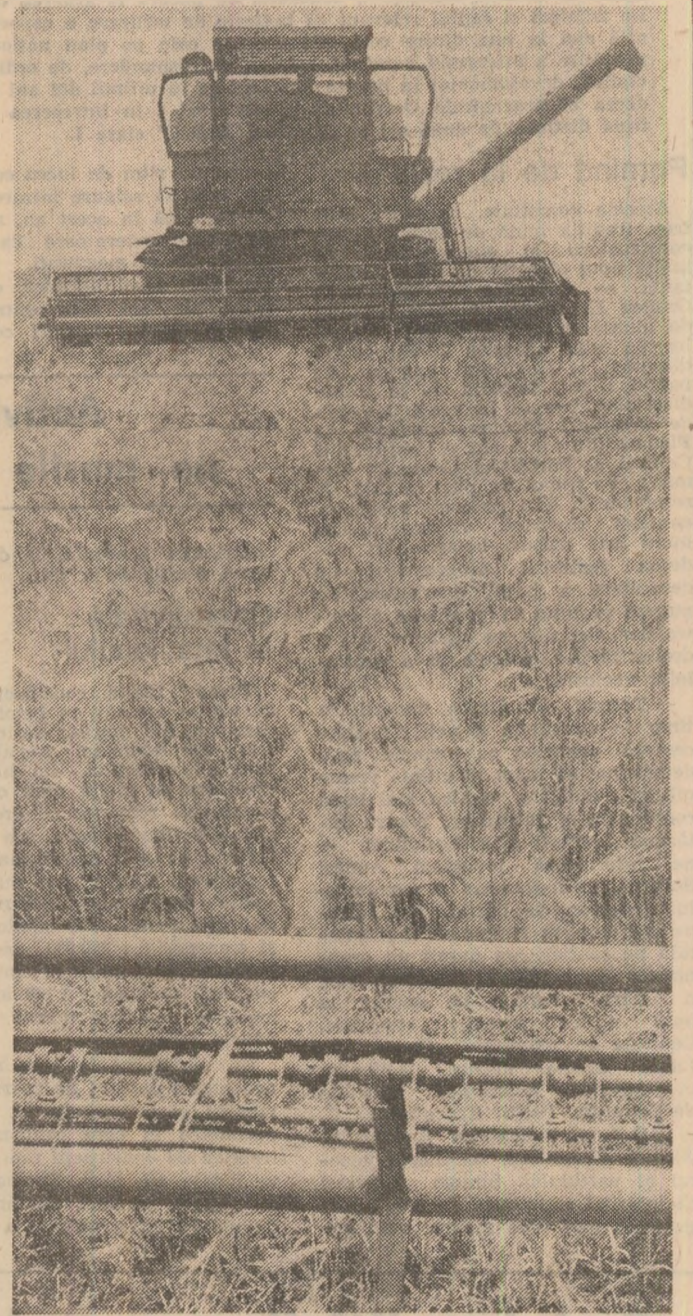
Fertilizarea culturii. Întreaga suprafață a fost fertilizată cu azot, fosfor și potasiu, însumînd la hectar o doză medie de 183 kg în substanță activă. Dozele însă au fost calculate diferențiat pe unități și fiecare solă în parte în funcție de cartarea agrochimică a solului, de planul premergător și nivelul producției planificate.

Irigarea culturii. 19.600 hectare cu grâu au fost cultivate în sistem irigat. Lipsa precipitațiilor din toamnă trecută și din prima parte a primăverii acestui an a făcut absolut necesar ca pe 18.020 hectare să se aplice udarea de răsărire și ca în timpul perioadei de vegetație să se mai administreze încă două udări pe aproape întreaga suprafață cu grâu aflată în sistem irigat.

În mod sigur, experiența acestui an va fi generalizată și mai mult și amplificată în anul viitor. Acțiunile pentru pregătirea viitoare recolte de cereale păioase sînt în plină desfășurare. Cîteva din aceste acțiuni rețin în mod deosebit atenția.

Pe întreaga suprafață ce se va semăna în toamnă cu grâu și orz se execută arăturile din vreme, pentru a se crea acel interval de timp absolut necesar pentru „odihna” pămîntului și refacerea structurii solului. La toate plugurile s-au atașat scormonitoare prin care se mărește adîncimea de mobilizare a solului cu încă 10-12 cm. Pe toată suprafața cu floarea-soarelui, unde vine grîul, în mod obligatoriu se vor aplica amendamente calcaroase. De asemenea, la oost pregătite semințele cu dispozitive speciale pentru ca semințele să se facă numai în rînduri dese, la 8 cm distanță între ele, și pentru ca semințele să fie încorporate uniform, la aceeași adîncime în sol.

Aurel PAPADU
Mihai GRIGOROSCU
correspondenți „Scînteii”

În doi ani, numărul unităților care au obținut PRODUCȚII MEDII de grâu și orz de peste 8000 kg la hectar a crescut DE LA 3 LA 90!

În ultimii ani, pe baza recomandărilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, organele și organizațiile de partid, organele și unitățile agricole au trecut la aplicarea cu mai multă decizie a unor măsuri de organizare și a unor tehnologii care au dus la creșterea puternică a producției, atât la cereale păioase, cit și la porumb, legume, secletă de zahăr, la alte culturi. În urmă cu doi ani, în 1984, prin decret prezidențial, se confera titlul de „Erou al Muncii Socialiste” cooperativei agricole de producție „Ogorul”, din comuna Pecica, județul Arad, care realizează o producție medie de 8.365 kg

grâu la hectar, cooperativei „Steagul Roșu”, din aceeași comună, care realizează 8.264 kg la hectar, precum și cooperative agricole de producție „Topolovățu Mare”, din comuna Topolovățu Mare, județul Timiș, care realizează 8.253 kg grâu și 8.819 kg orz la hectar. În acest an, cu toate că într-o bună parte din zonele țării condițiile nu au fost cele mai favorabile pentru cultura cerealelor păioase, numărul unităților care au realizat producții medii de grâu și orz de peste 8.000 kg la hectar se ridică la 90. Un mare număr de unități au realizat, de asemenea, producții bune de grâu și orz și se estimează producții bune și la alte culturi. Această

creștere este semnificativă pentru eficiența mîsurilor luate, dar ea reflectă în primul rînd marile rezerve de sporire a producției în toate județele și toate unitățile, nu numai la grâu și orz, ci și la porumb, legume, secletă de zahăr, practic, la toate culturile. Este și motivul pentru care conducerea partidului, secretarul general insistă cu deosebire pentru cunoașterea și, mai ales, pentru aplicarea fermă a experienței bune, pentru întărirea disciplinei tehnologice, pentru perfecționarea tehnologiilor de cultură, pentru generalizarea la scară întregii agriculturi a celor mai valoroase experiențe.

sută din suprafața s-a semănat cu grâu după grâu, dar numai în anul întâi. De fapt, acesta este elementul ce trebuie reținut. S-a căutat ca amplasarea culturii să se facă după cele mai bune plante premergătoare, evitîndu-se pe cit posibil ca grîul să urmeze tot după grîul.

Solurile cultivate. Pe baza observațiilor din cîmpurile demonstrative din unitățile agricole, și e bine de reținut că aceste cîmpuri și loturi experimentale au ocupat în acest an

și Ceres. Tot pe baza acestor rezultate, pentru anul viitor se va renunța la soiurile Libe-lula, Partizanka și Topaz, care nu corespund condițiilor locale. Ca element nou, trebuie adăugat, cum specificăm cu prilejul unei pagini speciale publicate anterior, că în acest an a fost experimentată pe 1.500 hectare noua specie cerealică triticale, cultură care valorifică bine condițiile de pe terenurile sărace de tip podzol și smolnita.

mai semințe din categorii biologice superioare. Din cantitatea totală de sămînță de grâu folosită, 2 la sută a reprezentat-o superelița, 12 la sută — elita și 86 la sută sămînța din imulțirea întâi. Structura pe categorii biologice este și mai bună pentru anul viitor, cînd sămînța elită va deține o pondere de aproape 35 la sută. Epoca de semănat. Toată suprafața cultivată cu grâu și orz a fost semănată numai în limitele perioadei optime, care

octombrie — 33 la sută. De remarcat că față de anul 1981 grîul a fost semănat cu circa o săptămîni mai devreme. **Densitatea plantelor.** Pornind de la experiența ultimilor ani, toată suprafața cu cereale păioase a fost semănată în rînduri dese, asigurîndu-se o densitate de 550-600 de boabe pe metru pătrat. Aceasta a permis ca, în funcție de sol, să se obțină o densitate cuprinsă între 600 și 750 de plante recoltable la metru pătrat.

Cu finarul plin, zootehnia prosperă

Ce mai poate oferi o mîrște după ce a fost secerat grîul și orzul? Doar, putem spune, ceva resturi vegetale pe care să le pasce oile. Dar uriașii baloți care se văd în fotografia alăturată — fotografie realizată la C.A.P. Valea Mare, județul Olt — nu sînt altceva decît fin de mîrște, care fără să aibă valoarea finului-fin, este totuși un excelent furaj pentru animale.

După secerș, din inițiativa comitetului județean de partid, în unitățile agricole din județul Olt au fost reținute anumite suprafețe de mîrște, lăsîndu-se să crească o vegetație bogată. Scopul a fost dublu, atât pentru scoaterea unui mare număr de taurine — peste 80.000 capete — la pascat, în tabere de cîmp, cit și pentru obținerea unor cantități suplimentare de fin. Pe această cale se vor obține în plus

peste 20.000 tone de fin de mîrște, care se administrează în hrana animalelor înaintea altor furaje.

De altfel, grija pentru asigurarea unor cantități cit mai mari de furaje se observă peste tot în unitățile agricole din județul Olt. De exemplu, în acest an unitățile agricole din acest județ și-au asigurat și conservat pentru perioada de iarnă peste 100.000 tone de fin de lucernă de cea mai bună calitate, și acțiunea nu este încă încheiată. Aceasta înseamnă aproape tot altă cit s-a adunat la un loc în ultimii trei ani. Este unul din multe exemple care arată că atunci cînd te zbați, cînd munca este bine gândită se pot crea condiții necesare pentru dezvoltarea puternică a zootehniei.

Fotografii: Sandu Cristian

Tehnologia aplicată corect sporește mult rodnicia pămîntului

Posibilitatea practică de a obține producții mereu mai mari, în mod constant și pe suprafețe cit mai întinse, este pe deplin probată și de experiența multor unități agricole din BIHOR — C.A.P. Salonta, Valea lui Mihai, Sîntandrei, Tarcea, I.A.S. Marghita și Biharia. Stațiunea de cercetări agrozootehnice Oradea și altele — unde, prin aplicarea corectă a fiecărei verigi din tehnologia grîului și orzului, recoltele s-au situat la un nivel mai bun ca în alți ani, depășindu-se prevederile de plan. Pentru cooperativele din Salonta și Valea lui Mihai, bunăoară, faptele — a dădă producțiile de 8.073 kg (pe 800 hectare), respectiv 8.037 kg (pe 400 ha) grâu realizate în medie la hectar, dublate față de începutul cincinalului trecut — reprezintă cele mai convingătoare argumente. Argumente ale muncii spornice, ale răspunderii de bun gospodărie, pentru ca pămîntul să rodească mereu mai bogat. Este și motivul pentru care vom înfățișa cîteva secvențe din experiența operatorilor din Salonta, unitățile care și în anul trecut a depășit „baremul” a 8.000 kg grâu la hectar.

— Care este secretul unor asemenea producții?

— Secretul? — ne-a răspuns Teodor Isăila, inginerul-șef al unității. Poate doar faptul că nu facem nimic la voia întîmplării. Totul este bine chibzuit și, mai ales, temeinic verificat.

Un prim element, asadar, și la C.A.P. Salonta, ca, de altminteri, în oricare unitate agricolă cu asemenea rezultate, tehnologia aplicată direct este cea care sporește rodnicia pămîntului. Hotărîtoare s-a dovedit aici, la Salonta, amplasarea grîului după premergătoare cit mai timpurii, ceea ce a permis pregătirea din timp și în bune condiții a terenului, „asezarea” acestuia. Edificator este faptul că doar 5 la sută din semințele au urmat după păioase anul I, peste 44 la sută după leguminoase perene și anuale, iar 17 la sută după culturi cu agrofond intens (cartofi timpurii și secletă), culturi fertilizate din belșug cu gunoi de grajd, grîul beneficiind de efectul remanent al acestui îngrășămint. Unde planta premergătoare a fost porumbul (23 la sută), s-au cultivat numai hibrizi timpurii, care se recoltează cu prioritate.

Producțiile-record nu pot fi realizate judecate în afara unor preocupări stăruitoare pentru ridicarea continuă a potențialului producției al solului. „La noi”, conchide inginerul-șef al unității — s-a pornit de la adevărul că îngrășămintul natural constituie singurul factor de producție de pe urma căruia sporurile de recoltă sînt direct proporționale”. Dovadă că, anual, 40-50 la sută din suprafața cultivată cu grâu primăverii între 50-60 tone gunoi de grajd la hectar. O dată cu lucrările de

bază ale solului se administrează mai bine de două treimi din necesarul de îngrășămint chimice, diferența aplicîndu-se fazial, de regulă în ultima decadă în martie, în funcție de starea culturilor de pe fiecare parcelă.

Executarea lucrărilor de bază ale solului la un înalt nivel calitativ constituie pentru fiecare formație de lucru cuvîntul de ordine. Efectuînd arăturile din vreme, pe terenuri curățate de resturi vegetale, se asigură un pat germinativ ca o „plăpămă”, particulele de pămînt avînd cît mult mărimea alunelor, ceea ce face ca încorporarea semințelor să se facă uniform și deci să se asigure o bună răsărire a plantelor. Deviza celor de aici este de reținut și de urmat: „Să nu intri în ogor dacă nu te primește, dar nici să nu-l lași să te aștepte”.

Sub brazdă, numai sămînță de calitate I — un imperativ căruia specialiștii de la C.A.P. Salonta i-au subordonat întreaga competență. Argumente? Cîmpurile experimentale comparative, în care numai în acest an s-a testat capacitatea productivă a 14 soiuri înainte de a fi luate în cultură. Fiecare în aceeași condiții de agrofond pe 1,5-2 hectare. Mai mult, în acest an s-au „multiplicat” aceste cîmpuri experimentale în diverse parcele, tocmai în ideea de a afla potențialul maxim al soiurilor pe diverse categorii de sol. Rezultatele atestă că în ul-

timii ani aici s-au impus, la grâu, ca plus variante, soiurile Lovrin 32, Lovrin 40, Fundulea 29 (cu un potențial de peste 9.000 kg la hectar) și Transilvania. Este semnificativ faptul că unitatea își asigură în bună măsură sămînța, punînd sub brazdă doar sămînță elită și înmulțirea I. Experiența le-a demonstrat cooperativelor că nu e suficient să cultivi soiuri de mare productivitate, ci trebuie ca și sămînța să fie de cea mai bună calitate. Nu întîmplător, dincolo de grîul laboratorului, aici se fac trei probe de germinativitate, dublu repetate pînă la semănat.

Realizarea unei densități optime de plante s-a urmărit cu maximă atenție și răspundere. Veghind la respectarea normei de semănat, conform perioadei de semănat, solului, gradului de fertilitate a parcelei, reglînd corect semințele, s-a asigurat o densitate de 550-600 plante pe metru pătrat.

Reîntînd o frîntură dintr-un dialog purtat la secerș cu inginerul Czege Alexandru, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei — tehnologii-le, elementele lor calitative nu pot fi privite niciodată ca un scop în sine, ci drept un mijloc esențial de creștere a producției, baza sigură a recoltelor înalte.

Ioan LAZA
correspondenți „Scînteii”

O demonstrație convingătoare

I.A.S. Jegălia, din JUDEȚUL CALĂRAȘI, pe 1.950 hectare, a obținut o producție medie de grâu la hectar de 8.123 kg. Cu tovarășul inginer Aurel Stănescu, director tehnic al I.A.S. Jegălia, am încercat să punctăm cîteva din măsurile stabilite și aplicate care au dus la obținerea unei asemenea producții bune. Pe aproape 1.300 hectare am obținut o producție de peste 8.600 kg la hectar, deoarece am pornit, în primul rînd, de la amplasarea acestor culturi după premergătoare foarte bune, cum ar fi leguminoasele și culturile timpurii. Mai întîi am aplicat o fertilizare de bază, o dată cu arătura, îndeosebi cu fosfor și potasiu în cantități stabilite, în funcție de cartarea chimică a fiecărei parcele în parte. Pe unele din suprafețe, și anume pe aproape 500 hectare, terenul fiind foarte uscat, udarea de aprovizionare s-a făcut înainte de executarea

arăturilor, asigurîndu-se astfel o lucrare foarte bună a solului, dînd pămîntului peste 600 kg la hectar. Din această suprafață, pe 300 hectare, pe care cu un an înainte am administrat îngrășămint naturale, am obținut aproape 9.000 kg grâu în medie la hectar, ceea ce vorbește de la sine despre importanța acestor lucrări. Pînă la 20 septembrie, întreaga suprafață era arată în condiții de foarte bună calitate. Sămînța a fost asigurată numai din categoriile elită și înmulțirea I, din soiuri verificate alit în unitatea noastră, cit și la Stațiunea de cercetări pentru culturi irigate Mărculești. Specialiștii și mecanizatorii au fost temeinic instruiți, iar în practică, în unitate, precum și la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea. Întreaga suprafață semănată cu grâu a fost repartizată pe echipe, încă de la eliberarea

terenului și pregătirea patului germinativ și pînă la recoltare. Pentru grîul '86 am adaptat în mod special semințele, incit să semănăm în rînduri dese, la 6-8 cm, ceea ce a contat foarte mult la producțiile obținute. În toamnă, pe lîngă udările de aprovizionare, pe unele suprafețe mai uscate, am aplicat și irigații de răsărire cu 200-300 mc apă la hectar. Toate aceste măsuri au asigurat o răsărire uniformă și explozivă, plantele fiind foarte viguroase și rezistînd, ca atare, foarte bine peste iarnă. De altfel, echipe special constituite au urmărit permanent starea de vegetație a culturilor în tot timpul iernii, pe această bază făcîndu-se fertilizări faziale, diferențiate, în funcție de starea de dezvoltare a culturii. Pot spune că am efectuat, de asemenea, erbicidarea la timp, pe întreaga suprafață, în majoritate cu ajutorul aviației utilitare. În primăvară, da-

torită lipsei de precipitații, pe mai bine de 1.000 hectare, am efectuat trei udări, iar pe restul suprafeței, două udări cu 400-600 mc apă. Cred că ceea ce ne-a ajutat pe noi să obținem asemenea producții a fost și faptul că în luna iunie pe întreaga suprafață s-au aplicat tratamente fitosanitare împotriva atacurilor de boli și dăunători. Fără îndoială că am acordat o mai mare atenție la recoltă pentru a nu risipi un bob din această producție. Sîntem conștienți că nu aceasta este tot ceea ce putem da și, ca atare, sîntem hotărîți ca în anul viitor să eliminăm, printr-o mai mare exigență, prin autocontrol și o înaltă competență, deficiențele din acest an, pentru a obține producții de grâu și mai mari. Rezultatele anului '86 ne-au demonstrat că așa ceva este posibil”.

Mihail DUMITRESCU
correspondenți „Scînteii”

S-a făcut ceea ce trebuia să se facă!

Experiența anului acesta la cultura cerealelor păioase scoate în evidență și în JUDEȚUL TELEORMAN că, chiar în condiții climatice mai deosebite, acolo unde se aplică cu constinciozitate și răspundere cele mai bune tehnologii, se pot obține recolte mari, dovadă în acest sens o constituie și producția medie de 8.000 kg orz la hectar, realizată la C.A.P. „Unirea” Islaz, pe terenuri neirigate. După cum ne spunea președintele unității, Florea Ciovică, rezultatele obținute la cerealele păioase (și la grîul planul a fost depășit cu 500 kg la hectar) se datorează preocupărilor și eforturilor mecanizatorilor, cooperativitorilor și specialiștilor pentru a aplica cit mai corect tehnologia de cultură, pentru a folosi cit mai bine baza materială de care dispune unitatea, pentru a va-

lorifica la maximum potențialul pămîntului.

Nu se poate spune că noi folosim alte tehnologii decît cele cunoscute, ne-a precizat inginerul-șef Nicolae Năbădan. Factorul care a asigurat an de an creșterea producției de orz este consecvența cu care urmărim adaptarea normelor agrotehnice la condițiile specifice. Practic, fiecare verigă tehnologică are importanță sa deosebită în obținerea unor producții sporite”.

Interlocutorul nostru s-a referit apoi la cîteva elemente determinative în acest sens. În primul rînd am reținut că în ultimii ani nu s-a cultivat niciodată orz după orz. Cele mai bune plante premergătoare s-au dovedit a fi leguminoasele. Terenul a fost arat din vară, adîncimea brazdilor fiind de 28-31 cm. La pregătirea patu-

lui germinativ s-a folosit discul, în agregat cu grapa, iar înainte de semănat s-a făcut o lucrare cu combinătorul. O atenție deosebită s-a acordat asigurării semințelor cu valoare biologică ridicată. Sămînța din solul „Mira”, din imulțirea I, avînd germinativitatea 98 la sută, a fost introdusă la 4-6 cm sub brazdă, pe terenul pregătît grădînoare. Pregătirea riguroasă a terenului a dus la o răsărire explozivă și uniformă. Pe baza cartării agrochimice, fertilizarea cu îngrășămint chimice s-a efectuat în trei etape. Dozele stabilite au fost administrate înainte de semănat, în timpul iernii și, ultima dată, concomitent cu combaterea buruienilor, în amestec cu erbicidul. Stringerea recoltei s-a făcut numai cînd boabele au ajuns în faza de pirgă, pentru a se evita orice pierdere. Spe-

cialiștii unității au controlat permanent unitatea la lanul, stabilind cu exactitate ordinea de lucru. Practic, în două zile, întreaga recoltă a fost pusă la adăpost.

„Aș vrea să mai notăm — ne spunea președintele cooperativei — că hărnicia și pricepera unor mecanizatori ca Florinel Ungureanu, Gheorghe Zaval, Marin Ungureanu, care au executat, sub îndrumarea nemiloșcică a specialiștilor, lucrări de cea mai bună calitate, începînd de la semănat și pînă la recoltă, au avut o contribuție hotărîtoare la obținerea unor asemenea rezultate. Pe baza experienței acumulate, ne propunem în anul viitor recolte mult mai mari, atât la orz, cit și la grâu”.

Stan ȘTEFAN
correspondenți „Scînteii”

Irigații = recolte mari și stabile

Cu toate că acest an a fost scosotit pentru lucrătorii ogorilor din Dobrogea excesiv de secetos, lipsa precipitațiilor fiind resimțită acut încă din toamnă trecută — colectivul I.A.S. Toșnăraș din JUDEȚUL CONSTANȚA a demonstrat cu producții medii de 7.350 kg de orz la hectar pe întreaga suprafață cultivată de 600 hectare și recolta bună de grâu realizată pe cele 1.500 hectare că, în condiții de irigare, se pot obține recolte mari și stabile, iar investițiile făcute de stat în acest scop sînt deosebit de eficiente, determinînd obținerea de producții superioare.

Prezentînd-ne această concluzie, inginerul Ioan Binder, directorul unității, nu pare nici pe departe să fie mulțumit de propriile rezultate ale întreprinderii și nici nu dorește să dea lecții de tehnologie a culturilor păioase. Se gîndește doar la experiența care se desprinde din producția anului acesta. Ceea ce

I se pare deosebit de semnificativ este recolta de 9.015 kg orz obținută pe 124 hectare, la ferma nr. 6, condusă de ing. Constantin Burghelă, care constituie hotarul producțiilor mari și stabile de la care trebuie să se pornească în anul viitor.

— Dacă vorbim de acest record, să știți că, din punct de vedere al tehnologiei de lucru, pentru această recoltă nu s-a făcut, practic, aproape nimic în plus față de alte ferme, dar s-a făcut totul la timp. Mai precis, această solă a fost semănată după fasole, premergătoare care părăsesc terenul devreme și a permis executarea arăturii de vară la adîncimea de 29-31 cm, cînd am administrat sub brazdă și primele doze de îngrășămint cu fosfor și potasiu, după care pămîntul a avut timp să se „aseze” o lună de zile. La mijlocul lunii septembrie am efectuat un discuit și am administrat 50 kg azotat de

amoniu, după care am efectuat o lucrare cu cultivatorul înainte de semănat. La semănat, în rînduri dese, am asigurat o densitate maximă de 600 boabe pe metru pătrat și, imediat, am efectuat o udare de răsărire cu 600 mc de apă la hectar, intrucît seceta era excesivă. Pe un teren bine pregătît și irigat orzul a răsărit ca la carte. Au urmat fertilizările faziale, cu doze reduse de azot, în lunile februarie și aprilie și erbicidarea, în primăvară, după care s-au efectuat încă două udări cu cite 800 mc apă la hectar, în lunile aprilie și mai, deoarece și în această perioadă n-am beneficiat de nici un strop de ploaie. Repet, aceste lucrări au fost făcute pe toată suprafața de păioase cultivată de noi. Așa se și explică faptul că nu există diferență mare între producția medie și recordul fermei nr. 6. Sporul de producție pe solă fermei nr. 6 se datorește,

în primul rînd, culturii premergătoare și, în al doilea rînd, faptului că toate lucrările au putut fi făcute la timp. Trăgînd concluzii de rigoare din această experiență, în această toamnă întreaga suprafață de orz și de grâu va fi semănată după fasole, soia, floarea-soarelui și porumb, avînd grijă la recoltarea acestor culturi să se efectueze din timp, și imediat să se execute arăturile și fertilizarea terenului, pregătînd astfel solul ca producția solei record din acest an să devină o recoltă certă pe întreaga suprafață de păioase a anului viitor. Cu toate că ne confruntăm în continuare cu aceleași condiții de secetă din toamnă trecută, vom compensa această deficiență printr-o irigare de aprovizionare și de răsărire după semănat.

George MIHAESCU
correspondenți „Scînteii”

Grupele de sprijin — acţiune coordonată, eficientă pentru un ritm înalt al lucrărilor

Ora de la dobândit în ultimii ani o personalitate distinctă în producerea de energie electrică a României. Argumente? Centrala electrotermică din vestul oraşului realizează 7,4 la sută din cantitatea de energie electrică obţinută în ţară pe bază de cărbune. Se cuvine subliniat, totodată, că aceasta este locul de generaţie a unui extrem de însemnată iniţiativă care are drept rezultat reducerea şi, în ultimul timp, la unele tipuri de cazane, eliminarea adaosului de păcură la arderea cărbunului. De adăugat şi faptul relevant că indicele de utilizare a capacităţilor se află aici la una dintre cele mai ridicate cote pe plan naţional. Buna pregătire a întregului personal, spiritul de răspundere, de ordine şi disciplină, devotamentul în muncă au făcut ca în ultimii doi ani Întreprinderea electrocentrală Oradea să ocupe locul I în întrecerea socialistă, fiind distinsă de două ori cu „Ordinul Muncii” clasa I.

Pornind de la realităţi

Aceasta constituie, pe scurt, zestre, tradiţia bună de care dispun constructorii şi energeticienii cei înalţi noul obiectiv de mare importanţă — Centrala electrotermică Oradea II. Despre această tradiţie de muncă şi despre ritmul lucrărilor pe noul şantier al energeticii discutăm la Comitetul judeţean de partid Bihor, pornind de la liniile de tovarăşii în acest domeniu de tovarăşii Nicolae, în perioada ce a urmat Congresului al IX-lea, atenţia s-a concentrat mai ales asupra optimizării structurilor interne de ramură, pe baza orientărilor date de tovarăşii Nicolae, secretarul general al partidului. Sintem convinşi că întărirea activităţii de partid, organizând mai bine munca vom im-

prima un ritm de lucru corespunzător, care să asigure intrarea în producţie, încă în acest an, a primelor două turbogeneratoare care totalizează 100 de megavatăi. Prin noua centrală electrotermică, ca şi prin salba de noi hidrocentrale de pe Crişul Repede va spori considerabil

plănu cu diva timp în urmă, lucrările să nu fie suficiente de bine coordonate, să se creeze ripuri de ritm şi „rituiri”, să se manifeste chiar deordine şi indisciplina. Aceste stări de lucruri — cărora li se adaugă restanţele în livrarea echipamentelor de către unii furnizori din ţară — au dus la decalaje şi rămânări în urmă în executarea lucrărilor.

O primă măsură, numirea unui organizator de partid, a determinat o mai judicioasă coordonare a eforturilor, o mai bună colaborare a unităţilor constructoare.

Stăm de vorbă cu organizatorul de partid al şantierului:

— Ce s-a întreprins, tovarăşe Gavril Lăta, pentru îmbunătăţirea muncii?

— În primul rând a avut loc, chiar aici, pe şantier, o temeinică analiză efectuată de comitetul ju-

O metodă apreciată

Străbătem şantierul de la un capăt la altul, oprindu-ne mai cu seamă la „punctele-cheie”. În aceste locuri hotărâtoare pentru bunul mers al lucrărilor îl întâlnim, rând pe rând, pe Bella Ştefan, secretarul organizaţiei de partid nr. 2, pe Gheorghe Bogdan, membru în biroul organizaţiei de partid nr. 3, pe dr. ing. Tudor Victor, pe maestrul termoelectrician Petru Coandă şi pe mulţi alţi constructori cărora le adresăm întrebarea:

— Cum reuşiţi în munca dumneavoastră sprijinul... grupei de sprijin?

Răspunsurile sînt edificatoare:

— E mult mai bine organizată munca, dobîndindu-se rezultate superioare. De pildă, datorită măsurilor luate de grupa de sprijin, durată de execuţie a infrastructurii la agregatul nr. doi a fost redusă la două luni, în loc de sase luni, cât a durat aceeaşi lucrare la primul agregat...

— Coordonarea lucrărilor merge caosnic...

— Sînt rezolvate operativ problemele dificile care intervin în execu-

— Activitatea de partid a fost puternic impulsionată, ducînd la o mobilizare exemplară a comunistilor, a întregului colectiv...

„...Sînt exemple pot continua. Ele demonstrează cum o metodă de lucru, indicată de conducerea partidului, personal de tovarăşii Nicolae Ceauşescu — şi aplicată corespunzător pe marile şantier orădean — dă rezultate dintre cele mai bune. Rezultate apreciate în primul rând de constructorii şi care li îndeamnă la o muncă şi mai rodnică.

Analiza temeinică, multilaterală la faţa locului, activitatea organizaţiei de partid, a grupei de sprijin, a tuturor organizaţiilor de partid mobilizează capacităţile creatoare ale constructorilor şi montiorilor de pe acest şantier, dau un ritm viu, dinamic lucrărilor. Cu toţi sînt hotărîţi să desfăşoare o activitate asiduă, plină de răspundere pentru a conecta în curînd primele turbogeneratoare ale noul central electrotactice la marile sisteme energetice naţionale, sporind astfel substanţial fluxul de putere pe care Oradea îl dă ţării.

Gh. ATANASIU
Ioan LAZA
correspondenţii „Scînteii”

Vocaţia militantă a scriitorului

Celebrăm pe Mihail Eminescu drept cel mai mare scriitor român, fără a avea în vedere uneori toate faţetele complexe lui opere. Opera emblematică de început a poetului a fost „Epigoni”, în care cel strălucit scriitor al limbii române din cîti am avut priveste cu nostalgie „zilele de aur ale scriitorilor române”. Eminescu a început scrierea literară de feră, pe sine şi pe scriitorii vremii lui drept o generaţie măruntă faţă de predecesori, drept o generaţie de „Epigoni”, în care el însuşi opere cheie pentru întreaga generaţie concepţiei eminesciene în contextul mai vast al culturii vremii. Nu doar despre poezie este vorba în „Epigoni”, ci de mult mai mult decît atât. Preţuim „Epigoni” ca pe o poezie de mare valoare, dar ea este şi o construcţie intelectuală, o atitudine programatică în planul culturii. Eminescu a devenit Eminescu prestind un omagiu faţă de cei care pentru înălţur în artă au dat un impuls literar în literatura noastră. Pentru un mare masă Eminescu a înecat în uitare pe aceşti admirabili înaintaşi. Zilele de aur ale literaturii române au devenit cele oramai de scriitor eminescian. Fără a merge mai departe pentru a urmări cum „zilele de aur” se mută pentru unii din celelalte generaţii de scriitori, să vedem ce a fost Mihail Eminescu la aceşti înaintaşi? Ce l-a făcut să se lăschine?

De ce l-a lăschine ca pe o generaţie creatoare — răceală, adică estetismul şi a literaturii, şi pe scriitorii generaţiei? Întrebarea ne scoate desigur din cadrul manualului şcolar, fatalmente limitat de destinaţia lui. Privită dincolo de graniţele cărţii de şcoală, epoca la care se referă Eminescu oferă, desigur, alţi înalţi scriitori: scriitorii ei dau alt spectacol decît cel comun al înalţilor săi. De aici, din această vreme (pentru prima dată trecut în revistă de Nicolae Iorga, mai ales în Compendiul său de literatură română), sînt extrase Eminescu sevele tari ale limbii române în care sînt scrise poeziile sale. Mai mult decît atât, de aici sînt extrase poezii ale ideilor literare, fie ea în versuri, fie în pagini de gazetă. Eminescu n-a fost deloc singur în publicistica lui. Admirabilă faţă de poet, firească, explicabilă, l-a singularizat împotriva evidentelor. Dar aceste evidente nu sînt desigur la îndemînă. Ele au func-

lul spiritual. Spiritul inhibiv al societăţii literare pe care a frecventat-o n-a fost idealul său. Tipul de scriitor pe care-l putem reconstitui din toate actele vieţii lui nu este cel care a funcţionat ca o operă de turn de filde. Modelul viu şi activ al scriitorului de la 1848 îl este mai aproape decît cel care absolutizează şi izolează actul literar de feră, menul social şi cultural. „Curierul de Iaşi”, pe care-l împărtăşie sufleteste şi intelectualmente cu Ion Creangă în „Tîpîrul” cere al trinităţii scriitoriceşti Eminescu — Slavici — Creangă, găsim exprimat un tip de manifestare scriitoricească care concepe literatura ca pe o creaţie permanentă a unei activităţi directorate de conştiinţă. Un scriitor nu este pentru Eminescu numai autor de poezii, ori numai autor de proze, ori numai autor de teatru. El este mai mult decît atât. Şi în măsura în care vom învăţa să-l citim pe Eminescu dincolo de poezia lui şi dincolo de adevărata dimensiune şi esenţă. Eminescu îl înţelegea pe înaintaşii săi pentru că-l citea dincolo de litera poemului sau a drammei, şi pentru că găseam în această „expediţie a cunoaşterii” aceeaşi structură intelectuală şi programatică. Şi cum Eminescu citea mai tot ce se scria în româneşte, dar nu întotdeauna se acordă toată importanţa semnificaţiei acestor interese. Textele auzite de Eminescu din care el a scos de altfel, „faurele de miere” al proprii limbi poetice, nu erau doar de literatură, în sensul modern al cuvîntului. Cel mai artitistic al limbii române nu acţiona după criteriile autonomismului estetic. Iată ce l-a apropiat de limba documentelor de conştiinţă, de textele vechi corespondente, de traduceri azi uitate, de tot ce au scris în „zilele de aur a scriitorilor române”. Înaintaşii săi de aici, din această vreme (pentru prima dată trecut în revistă de Nicolae Iorga, mai ales în Compendiul său de literatură română), sînt extrase Eminescu sevele tari ale limbii române în care sînt scrise poeziile sale. Mai mult decît atât, de aici sînt extrase poezii ale ideilor literare, fie ea în versuri, fie în pagini de gazetă. Eminescu n-a fost deloc singur în publicistica lui. Admirabilă faţă de poet, firească, explicabilă, l-a singularizat împotriva evidentelor. Dar aceste evidente nu sînt desigur la îndemînă. Ele au func-

nat pentru Eminescu a-tunc cînd a scris „Epigoni” şi funcţionează uneori intermitent ca lumina licuriciilor, în ediţii parcimonioase trimise către public, selectiv. Prevenţia este de două ori mai mare pentru scriitorul reîmpărtăşit şi pentru public — neinspirat.

Un scriitor autentic este acelaşi în toate manifestările lui. Măstecarea lui exprimă pe toată întinderea ei, chiar dacă uneori la grade valorice diferite, aceeaşi substanţă, aceeaşi idee şi aceeaşi opţiuni. În mod curent noi tipărim poezii, prozatori, dramaturgi, critici, desigur scriitorul lor nu s-a desfaşurat atît de didactic pe cît ne-o arată aceste „zile de aur”. A cîti poezii poetului, fără a-l cunoaşte bagajul de idei, ar fi o lectură incompletă. A cîti povestirile şi romanele prozatorului fără a avea întotdeauna la îndemînă articolele care-l exprimă dincolo de pagina consacrarii sale de vîrf — la fel. Aşa se întîmplă şi în cazul scriitorului literar. Acest mod de a edifica creează „autonomisme” pline de consecinţe. A cîti curent scriitorii de cel mai mare interes fără a avea la îndemînă articolele ale scriitorului nu ne înfirmă, după cum nici apariţia celorlalte realizări existente în această direcţie. Mărele publiciste, înţelepti, sînt incontestabili de opera artistică, de impactul cu forţa de creaţie a scriitorului, pe care o exprimă mai bine opera lui de ficţiune. Dar aici multe din ediţiile de opere — chiar cele de opere complete — nu satisfac necesitatea unei reprezentări plenare a expresiei artistice. Literatura română nu este numai un cor de voci frumoase, ci şi unul de expresie intelectuală de cea mai demnă înaltă. Mai todeauna scriitorul român fie el de linia întâi, fie el de cea a doua linii, chie de uneori posteritatea le mai şi învezează — a lînut să fie prezent nu numai ca autor de ficţiune, nu numai ca artist, ci ca om de opinie, ca om al cetăţii. Viaţa literaturii, care este

şi o viaţă de idei nu numai de opere, se vedeşte foarte bine în această tîrnare de disponibilităţi, în alternarea uneltelor. Modul de a edita literatura română este însă, în unele cazuri, înfrînată aceste bogăţii şi complexităţi. Ediţiile acele, care face tabula rasa din ideile scriitorului, e vremea să-l facă loc ediţia din care să nu lipsesc atitudinea scriitorului, implicarea lui, Deschidem o ediţie de C.D. Arieşcu, figură importantă pentru reconstituirea fizionomiei literare postpaşoptiste, contemporană eminescu. Articolele, numeroase şi revelatorii, sînt absente din această ediţie. Prezenţa lor ar fi fost un cîştig de gen”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea activităţii de idei a acestuia. Cezar Bolliac a fost un gazetar militat, gazetarul unei generaţii naţionale, cu o inteligenţă şi sugestivă minuire a limbii române. El este al nostru, în sensul în care vorbim de idei, oameni de opinie, de atitudine, de gest naştri”. În mod curent, la vremea sa, Cezar Bolliac, cel mai mare gazetar român înainte de Mihail Eminescu, un mare democrat, se bucură de o editare alcătuită pe sablonul tiparului, cu totul insuficient pentru angurarea

În cinstea mării sărbători de la 23 August

MANIFESTĂRI POLITICO-IDEOLOGICE ȘI CULTURAL-EDUCATIVE

În orașele și comunele județului ALBA continuă suita manifestărilor politico-ideologice și cultural-educative consacrate sărbătorii zilei de 23 August. La Casa de cultură a sindicatelor din municipiul Alba Iulia s-a desfășurat simpozionul cu tema „23 August 1944 — act istoric fundamental cu profunde semnificații în dezvoltarea patriei pe calea progresului și civilizației, a socialismului și comunismului”, organizat de comitetul județean de partid. În cadrul simpozionului, la care au luat parte activiști de partid și de stat, oameni ai muncii de pe platforme industriale ale municipiului, au fost subliniate semnificațiile istorice a evenimentului aniversar, profundele prefaceri politice și economico-sociale înfăptuite deosebite după Congresul al IX-lea al partidului. Simpozionul a avut loc la Clubul muncitoresc din Cugir și la Intreprinderea de utilități din Alba Iulia. În orașele Ocna Mureș, Blaj, Sebeș și Cugir a fost prezentat în cadrul unor programe speciale filmul „Partidul, patria, poporul”. Sub genericul „Sintem — fiii unui popor eroic”, în orașul Abrud a fost organizată o amplă manifestare pionieră. În numeroase localități ale județului au fost deschise expoziții omagiale de artă plastică. (Stefan Dinic).

ale lumii contemporane”, la cluburile muncitorești și punctele documentare de la Combinatul petrochimic Borzest, Intreprinderea minieră Comănăst, Intreprinderea de postav Buhăși, Intreprinderea de confecții, Intreprinderea metalurgică și Intreprinderea de avioane din Bacău au avut loc simpozionul, expuneri și dezbateri urmate de recitaluri de muzică și poezie patriotică. O expoziție documentară omagială a fost deschisă la clubul petroliștilor din Moinești și tot aici a avut loc o dezbateri pe tema „Dragostea și devotamentul față de țară. P.C.R. — expresie a conștiinței revoluționare a fiecărui om al muncii”. Expoziții de carte social-politică au fost organizate la bibliotecile ordenești Comănăst, Moinești, Tirgu Ocna, ca și la 50 de biblioteci comunale. De asemenea, la cinematografele din orașe și sate sunt prezentate cicluri de filme do-

mate, antifasciste și antiliberale, simpozionul cu tema „Activitatea eroică a partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu — expresie a slujirii cu înalt devotament a intereselor supreme ale poporului, a idealurilor de libertate, independență și suveranitate ale patriei noastre socialiste”. La Tirgu Jiu, precum și în centrele industriale-agricole Rovinari și Motru se desfășoară ample manifestări culturale-educative sub genericul „Sub flămări comuniste, slăvim eliberarea”. În cadrul cărții social-politice, la bibliotecile sindicale s-au organizat simpozionul având ca temă „Literatură — Epocă Nicolae Ceaușescu”, precum și expoziții de carte cu genericul „România — țară a păcii”. (Dumitru Frunză).

Cazele de cultură, cluburile muncitorești și căminele culturale din localitățile și întreprinderile județului VILCEA găzduiesc în continuare numeroase manifestări politico-ideologice și cultural-educative dedicate sărbătorii la 42 de ani de la actul istoric din August 1944. La Casa de cultură a sindicatelor din municipiul Râmnicu Vilcea s-a desfășurat simpozionul „Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiliberălistă din August 1944 — moment de răscruce în istoria poporului român”, acțiunea fiind urmată de un recital poetic sub titlul „Zi luminată — August 23”. Un alt simpozion — tema „Partidul Comunist Român, forța vitală a societății noastre, forța dinamizatoare a energiei creatoare ale întregului popor pe calea socialismului și comunismului” — a avut loc la Casa de cultură din orașul Drăgășani. Tot aici, un traseu istoric care va cuprinde toate orașele județului și care se va încheia în ziua mării sărbători la Râmnicu Vilcea, a fost vernisată o expoziție de carte, documente și fotografii, organizată de muzeul județean și biblioteca județeană, sub genericul „Județul Vilcea în anul celei de-a 42-a aniversări a eliberării patriei”. Numeroase expuneri, mese rounde și montaje literar-muzicale au avut loc pe scenele cluburilor muncitorești ale forestierilor din Brezoi și Băbeni, ale minerilor și petroliștilor din Berbești, Alunul și Mădăruș, iar la căminele culturale din orașele Hîrșănești, Prundeni, Băcești, Crețeni, Matești și altele. (Ion Stăncu).

La Casa Armatei din municipiul ORADEA a avut loc simpozionul intitulat „42 de ani de la declanșarea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiliberălistă de la 23 August 1944”. În incinta Casei Armatei s-a deschis de asemenea, o expoziție de carte cu lucrări din opera social-politică a secretarului general al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, și a fost prezentat filmul „Partidul, patria, poporul”. Manifestări politico-educative și culturale dedicate zilei de 23 August sunt organizate și în Comandamentul Marinei Militare. Menționăm printre acestea: în cadrul cadrelor și militarilor în termen cu activități de partid și cu veterani ai războiului antihitlerist, spectacolul realizat împreună cu Casa Armatei din garjoană, intitulat „Laudă patriei” expoziția „Dezvoltarea marinei românești în Epoca Nicolae Ceaușescu”, prezentarea filmului „Cu tricolorul la catarg”.

În toate localitățile rurale și urbane din județul BACĂU continuă manifestările politico-ideologice și cultural-educative dedicate apropriei aniversării a eliberării patriei. Sub genericul „P.C.R. — organizatorul și conducătorul revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiliberălistă de la 23 August 1944”, în municipiul Bistrița a avut loc simpozionul cu tema: „23 August — strălucită înnoirea a luptei eroice a poporului român pentru eliberare socială și națională”. În orașul stațiune Sîngheorg-Băi a avut loc recitalul de poezie patriotică și revoluționară „Cinstire eroilor neamului”, iar la Biblioteca municipală Bistrița, ca și la cea orășenească din Năsăud au fost vernisate expoziții de carte social-politică sub genericul „Ani de glorie, ani de lumină”. (Gheorghe Crisan).

În unitățile economice din Tirgu Jiu, în centrele miniere, energetice și petroliere, la șantierele naționale ale tineretului de la Rovinari și Motru, în toate localitățile județului GORJ, numeroși oameni ai muncii, tineri și vîrstnici au luat parte la ample manifestări politice și cultural-educative dedicate mării sărbători naționale de la 23 August. Cu deosebit interes au fost audiate expunerile din ciclul intitulat „Partidul Comunist Român — organizatorul și conducătorul insursecției naționale ar-

Vizita oficială în țara noastră a primului ministru al Republicii Socialiste a Uniunii Birmane

Primul ministru al Republicii Socialiste a Uniunii Birmane, Maung Kha, care, la invitația tovarășului Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a efectuat o vizită oficială în țara noastră, a părăsit duminică Capitala.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, oaspetele a fost salutată de Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului, și de Ludovic Fazekas și Gheorghe Petrescu, viceprim-miniștri, alți membri ai guvernului.

S-au intonat imnurile de stat ale Republicii Socialiste a Uniunii Birmane și Republicii Socialiste România.

La încheierea vizitei a fost adoptat următorul comunicat comun de presă:

„În invitația primului ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Constantin Dăscălescu, primul ministru al Republicii Socialiste a Uniunii Birmane, Maung Kha, a efectuat o vizită oficială în Republica Socialistă România, în perioada 14-17 august 1986. Primul ministru birmanez a fost însoțit de Ye Goung, ministrul afacerilor externe, Than Tun, ministrul minelor, și alte persoane oficiale.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, l-a primit pe primul ministru al Republicii Socialiste a Uniunii Birmane. Cu acest prilej, a avut loc un schimb de mesaje între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și Ne Win, președintele Partidului Programul Socialist Birmanez, și San Yu, președintele Republicii Socialiste a Uniunii Birmane.

Primul ministru birman și birmanez au avut convorbiri oficiale, desfășurate într-o atmosferă cordială, prietenească, de stimă și înțelegere reciprocă. În acest cadru au fost subliniate satisfacțiile celor două guverne față de relațiile prietenești existente între România și Birmania, precum și hotărârea lor de a dezvoltări în continuare, pe baze reciproce avantajoase.

Examinându-se stadiul relațiilor

economice bilaterale, s-a apreciat că există posibilități de dezvoltare a acestora în viitor, pornindu-se de la necesitățile și posibilitățile economice naționale ale celor două țări. Cei doi prim-miniștri au fost de acord asupra necesității de a se depune eforturi susținute pentru promovarea comerțului bilateral și a cooperării economice, subliniind, în acest cadru, că se impune să se intensifice contactele dintre întreprinderile românești și birmanez de specialitate.

Procedându-se la un schimb de păreri cu privire la situația internațională, s-a subliniat necesitatea ca toate statele să-și intensifice eforturile pentru menținerea păcii și securității în lume, ca relațiile dintre ele să fie așezate pe baza principiilor respectului independenței și suveranității naționale, deplinei egalități în drepturi, integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță sau la amenințarea cu forță și soluționarea tuturor disputelor dintre state prin mijloace pașnice. S-a subliniat, totodată, necesitatea de a se acționa pentru oprirea cursei înarmării și trecerea la dezarmare, în primul rând la dezarmarea nucleară, pentru soluționarea globală a problemelor grave cu care sînt confrunțate țările în curs de dezvoltare pe plan economic, inclusiv a problemei datorităților externe, pentru lichidarea subdezvoltării și înstaurarea unei noi ordini economice mondiale.

De ambele părți s-a apreciat că vizita primului ministru birmanez în România, convorbirile purtate cu acest prilej vor contribui la dezvoltarea raporturilor prietenești și colaborare dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă a Uniunii Birmane.

Primul ministru al Republicii Socialiste a Uniunii Birmane a adresat sincere mulțumiri pentru primirea caldă și ospitalitatea de care s-a bucurat împreună cu persoanele care l-au însoțit în timpul vizitei în România și a adresat tovarășului Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, invitația de a efectua o vizită oficială în Birmania. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

(Agerpres)

TELEGRAMĂ

Prmful ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarășul Constantin Dăscălescu, a transmis primului ministru al Malayziei, Dato Seri dr. Mahathir Mohamad, o telegramă cu ocazia reînvestirii acestuia în funcție, în care i-a adresat calde felicitări împreună cu urări de sănătate și fericire personală, de succes deplin în activitatea sa. Se exprimă, totodată, convingerea că, prin eforturi comune, colaborarea dintre guvernele român și malayezian va cunoaște o dezvoltare continuă, în interesul celor două popoare, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

Cronica zilei

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Indonezie, ambasadorul acestei țări la București, R. Heman Benny Mochtan, a oferit, luni, o recepție.

Au luat parte Gheorghe Petrescu, viceprim-ministru al guvernului, miniștri, membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale, oameni de știință, reprezentanți ai vieții culturale-artistice.

Au participat șefi de misiuni diplomatice acreditați în țara noastră. (Agerpres)

tv

20.00 Telegiurnal ● În împlinirea mării sărbători naționale

20.20 Teatrul TV (color). „Jurământ pentru ziua de mine” de Ion Băcheru, Premiera TV. În distribuția: Mircea Alexandru, Corina Cozic, Corado Negreanu, Ion Mănescu, Ștefan Mihăilescu, Ștefan Măteiu, Ștefan Gheorghiu, Constantin, Aurora Leonte, Emil Hossu, Constantin Gălb, Mihail Dobres, Mircea Dăscălescu, Papil Panduru, Radu Panamarenco, Florin Tănase, Constantin Răschior, Aurelian Napu. Regia artistică: Constantin Dinulescu

21.50 Telegiurnal

22.00 Închiderea programului

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie a dat următoarea probă pentru intervalul 19 august, ora 21 — 22 august, ora 21. În țară: Vremea va fi călduroasă, în prima zi, mai ales în sudul țării, apoi se va răci. Vânturile vor fi de regim nordic. Cerul va fi variabil, mai mult noros în a doua parte a intervalului. Vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice și izolat de grindină, mai ales în regiunile din nord-vestul țării. În a doua parte a intervalului, vîntul va sufla slab până la moderat, cu intensificări locale, mai ales în vestul țării și la munte, cu viteze între 40 și 70 km pe oră. Izolat, condiții de producere a vijeliilor. Temperaturile minime vor oscila între 12 și 22 grade, mai scăzute în nord-vestul țării și în depresiuni, iar cele maxime, în general, între 22 și 32 grade, mai ridicate în prima zi și în sudul țării. În București: Vremea va fi călduroasă în prima zi, apoi se va răci. Cerul va fi variabil, cu înnoiri mai accentuate în a doua parte a intervalului. Vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice și izolat de grindină în ultima două zile. Vîntul va sufla slab până la moderat, cu intensificări temporare în a doua parte a intervalului, și pot avea trector aspect de vijelii. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 15 și 18 grade, iar cele maxime între 28 și 32 grade, mai ridicate în prima zi până la 34 grade.

IN DOMENIUL TRANSPORTURILOR FERROVIARE — REGIONALE DE CĂI FERRATE

Locul I: Regionala de căi ferate Brașov, cu 447,7 puncte.

Locul II: Regionala de căi ferate Cluj, cu 425 puncte.

Locul III: Regionala de căi ferate Galați, cu 420,6 puncte.

IN DOMENIUL COMERTELUI INTERIOR — ÎNTRINDERI COMERCIALE A AMANUNTUL

Locul I: Intreprinderea comercială de stat Slatina, cu 305 puncte.

Locul II: Intreprinderea comercială de stat mărfuri metalo-chimice Pitești, cu 291,8 puncte.

Locul III: Intreprinderea comercială de stat mixtă Husi, județul Vaslui, cu 287,6 puncte.

IN DOMENIUL TURISMULUI — OFICIU JUDEȚEN

Locul I: Oficiul județean de turism Brașov, cu 430,8 puncte.

Locul II: Oficiul județean de turism Gorj, cu 330,6 puncte.

Locul III: Oficiul județean de turism Alba, cu 323,1 puncte.

IN COOPERATIA DE PRODUCȚIE, ACHIZITI ȘI DESFACERE A MĂRFURILOR

Locul I: Uniunea Județeană Neamț, cu 995,5 puncte.

Locul II: Uniunea Județeană Gorj, cu 773,6 puncte.

Locul III: Uniunea Județeană Bihor, cu 651,9 puncte.

IN DOMENIUL APROVIZIONĂRII TEHNICO-MATERIALE

Locul I: Baza județeană de aprovizionare tehnico-materială Satu Mare, cu 820,5 puncte.

Locul II: Baza județeană de aprovizionare tehnico-materială Constanța, cu 783,2 puncte.

Locul III: Baza județeană de aprovizionare tehnico-materială Bistrița-Năsăud, cu 785,5 puncte.

IN DOMENIUL GOSPODĂRII COMUNALE

Locul I: Intreprinderea județeană de gospodărie comunală și locuințe Caras-Severin, cu 1444,4 puncte.

Locul II: Intreprinderea județeană de gospodărie comunală și locuințe Maramureș, cu 1419,8 puncte.

Locul III: Intreprinderea județeană de gospodărie comunală și locuințe Vaslui, cu 1342,9 puncte.

ZIUA INDEPENDENȚEI

REPUBLICII DEMOCRATICE AFGHANISTAN

Poporul afgan sărbătorește astăzi împlinirea a 67 de ani de la proclamarea independenței de stat a Afganistanului.

Situat în regiunea Asiei de sud, la joncțiunea dintre două importante căi de comunicație, Afganistanul este cunoscut ca o țară cu un relief predominant montan. 75 la sută din suprafața sa de 655.000 kmp fiind teren ne-productiv. Principala activitate economică o constituie agricultura și creșterea animalelor. În decursul îndelungatei sale istorii, poporul de la poalele Hindușilor și-a dovedit în repetate rânduri voința fermă de libertate, ridicându-se cu hotărâre împotriva dominației coloniale. Ca rezultat al acestor aspirații, în urmă cu aproape șapte decenii a avut loc proclamarea independenței Afganistanului. O etapă caldă în evoluția statului afgan a constituit-o Revoluția din aprilie 1978, care a pus capăt stăpînirii cercurilor feudale și a

deschis calea unor prefaceri economice și culturale, caracterizate prin progresul. În acest cadru a fost înfăptuită reforma agrară, s-a trecut la creșterea intensificarea eforturilor pentru valorificarea resurselor naturale în folosul poporului afgan. Numai în cursul anului 1985 în diferite colțuri ale țării au fost construite circa 60 de obiective economice importante. Planul de dezvoltare economică-socială a țării pe perioada 1986-1991 prevede o creștere a venitului național cu 28 la sută, a producției industriale cu 38 la sută și a celei agricole cu 14-16 la sută.

Poporul român urmărește cu interes și simpatie eforturile pe care le desfășoară poporul afgan, sub conducerea Partidului Democrat al Poporului din Afganistan, pentru fărâșirea unei vieti noi. Intre Republica Socialistă România și Republica Democrată Afganistan există relații prietenești și colaborare în domeniul economic, social, cultural și științific.

Realizări din țările socialiste

R.P. CHINEZĂ: Proiecte industriale în valea riului Jinsha

În R.P. Chineză se proiectează înființarea unui important centru al industriei energetice și chimice în valea riului Jinsha, afluent important al fluviului Yangtze, în zona provinciilor Sichuan, Yunnan și Guizhou.

În anul color 25 de obiective ce urmează a fi ridicate aici se înscriseră două mine de cărbune cu o capacitate anuală de producție de 5 milioane tone, două termocentrale de cel puțin 600.000 kW fiecare, o hidrocentrală de 4,6 milioane kW și unități ale industriei

chimice. De asemenea, vor fi reabilitate două porturi, iar o secțiune de 266 kilometri a riului va fi amenajată pentru primirea unor vase de 1.000 tone, care, prin Yangtze, vor putea ajunge la Shanghai.

Rezervele de cărbune de aici sînt estimate la 25,8 miliarde tone, iar în ce privește evaluările referitoare la alte surse de materii prime, agenția China Nouă relevă că cele de sulf sînt cele mai mari din China.

R.P. BULGARIA: Electronică în serviciul raționalizării proceselor de producție

Introducerea electronicii în economia națională a devenit o trăsătură caracteristică a actualei perioade de dezvoltare a economiei Bulgariei. În prezent, în numeroase întreprinderi industriale, roboți și calculatoare electronice sînt „participanți” activi la procesele de producție.

Microprocesorii își găsesc o tot mai frecventă aplicare în transporturi, la prelucrarea informațiilor primite de la diverse centre de cercetare. Electronica a

pătruns și în școli, în instituțiile de învățămînt superior, în magazine, farmacii și spitale. De asemenea, în aceste activități s-a prezentat și în agricultură. Fiecare model de tractor nou, de combină este dotat cu sisteme electronice, care le permit sporirea calității lucrărilor, precum și usurarea muncii mecanicilor. Sistemele automatizate de conducere pot fi întâlnite în prezent și în marile complexe de creștere a animalelor din Bulgaria.

R.S. VIETNAM: Un obiectiv energetic în fază de finalizare

Localitatea Phlay, situată la est de capitala Republicii Socialiste Vietnam, a devenit în ultimii ani un important santier al țării. Aici se va dezvoltă o puternică bază industrială vietnameză.

Se așteaptă de la finea finală construcția unui gigant energetic vietnamez — o termocentrală cu o putere de 440.000 kilowati. Au fost date în exploatare primele trei blocuri energetice ale termocentralei, obținându-se în ultimii doi ani de activitate peste trei miliarde de kilowati-ora energie electrică. În toamna acestui an urmează să intre în funcțiune cea de-a patra turbină a termocentralei.

R.P.S. ALBANIA: Noi tehnologii în construcția de mașini

În industria constructoare de mașini a districtului Korça, Albania, se desfășoară o activitate rodită pentru fabricarea de noi mașini de lucru pentru agricultură și pentru a oferi importuri de oțel produs în țară. Astfel, pe baza bunelor experiențe acumulate în aplicarea de noi tehnologii, la fabrica de aparate „Petro Papi” se acționează în direcția lărgirii gamei de producție a diverselor echipamente folosindu-se otel din țară. În acest an, oțelurile carbon de im-

port destinate producției de calșini a fost înlocuit cu metal produs în Elbasan. Aceste oțeluri vor fi înlocuite cu material produs în țară și în producția unor piese de schimb pentru mașini agricole.

Prin perfecționarea turnătoriei, aplicarea de noi procese de muncă, inovarea tehnologiei, în anul 1986, s-a pus angajată să înlocuiască cantități considerabile de otel importat prin metal realizat la fabrica locală. Acțiuni similare se anunță și în alte unități economice.

INFORMAȚII SPORTIVE

toarea română Noemi Lung a câștigat medalia de bronz în proba feminină de 400 m mixt, realizînd timpul de 4'45"44/100. Pe primele două locuri s-au așezat Katarina Nord (R.D. germană) — 4'43"75/100 și Michelle Gringlione (S.U.A.) — 4'44"07/100. Cursa a fost palpatantă, tinăra băimăreană dovedind o creștere deosebită a forței sale competitive.

În proba de 100 m liber, câștigată de Kristin Otto (R.D. germană) — 55"05/100, Tamara Costache (România) s-a clasat pe locul cinci, cu timpul de 56"03/100. Aceasta va concura simbă viitoare în proba de 50 m liber, probă la care deține recordul mondial.

BASCHET. — Campionatul mondial feminin de baschet a fost câștigat de echipa din S.U.A., urmată de selecționata S.U.A., urmată în clasamentul final de echipele U.R.S.S., Canada, Cehoslovacia, R.P. Chineze, Cuba, Bulgaria, Ungaria etc.

BOX. La Balcaniada juniorilor, desfășurată la Brăila, reprezentanții nostri au cucerit șase medalii de aur, prin Nicolae Aliuță (48 kg), Ion Dudău (57 kg), Gigi Moise (60 kg), Vastag Francisc (63,5 kg), Petre Buliga (67 kg) și Vicienji Anghel (90 kg).

CANOTAJ. Campionatele mondiale de canotaj academic au început la Nottingham (Anglia) cu întrecerile din seriile eliminatorii.

În concursul feminin, echipele României în probele de dublu vîslă, dublu rame, 4 plus 1 rame și 4 vîslă au terminat învingătoare în seriile respective, obținînd calificarea pentru finalele programate sîmbătă.

În proba de schif simplu, sportiva română Marieta Popescu, o demnă urmasă a Marieta Toma și a Valeriei Răciță, una dintre marile favorite ale acestei probe, a câștigat seria I, cu timpul de 7'50"69/100, calificîndu-se în semifinale.

NATAȚIE. La campionatele mondiale de natație de la Madrid, înotă-

vingătorul a pilotat o mașină „Nissan 300 ZX”.

CICLISM. După opt etape, în cursa internațională ciclistă ce se desfășoară în S.U.A., conduce rutier american Jeff Pierce, urmat de francezul Bernard Hinault — la cinci secunde, și italianul Moreno Argentin — la 12”.

TIR. La campionatele republicane de tir, ce se desfășoară la poligonul Tunari din Capitală, Corneliu Ion (Stea) a câștigat proba de pistol viteză cu un total de 895 puncte, urmat de Gabriel Mîstache (Dinamo) — 688 puncte și Marin Stan (Stea) — 687 puncte. În proba de pușcă liberă 60 l.c., victoria a revenit lui Mircea Ilca (C.F.R. Arad).

TENIS. În finala turneului feminin de tenis de la Los Angeles, Martina Navratilova a învins-o cu 7-6, 6-3 pe Chris Evert-Lloyd. O altă finală de tenis de la Toronto, confind pentru „Marele Premiu”, jucătorul vest-german Boris Becker l-a învins pe 6-4, 3-6, 6-3 pe suedezul Stefan Edberg. Proba de dublu a fost câștigată de perechea americană Chip Hooper-Mike Leach, învingătoare cu 6-7, 6-3, 6-3 în finala disputată în compania cuplului Boris Becker (R. Germania) — Slobodan Zivljonić (Iugoslavia).

ADMINISTRAȚIA DE STAT LOTO-PRONOSPORT INFORMEAZĂ:

Numerele extrase la tragerea LOTO 2 din 17 august 1986:

Extragerea I: 74 4 26 40

Extragerea a II-a: 49 24 59 73

Extragerea a III-a: 23 72 71 63

Fond de cîștiguri: 623.847 lei.

REZULTATE ÎN ÎNȚRECEREA SOCIALISTĂ

Întregul nostru popor întîmpină cu noi și mărețe fapte de muncă marea sărbătoare națională de la 23 August. Colectivele de oameni ai muncii din industrie, construcții, transporturi, agricultură, unități din domeniul circulației mărfurilor și prestări de servicii, din celelalte sectoare de activitate, au realizat în aceste zile numeroase realizări în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe anul 1986.

Pe baza rezultatelor obținute pe șapte luni care au trecut din acest an și a punctajului general stabilit potrivit indicatorilor prevăzuți în criteriile de organizare a întrecerii, la 31 iulie, pe primele locuri se situează:

IN INDUSTRIA DE EXTRACȚIE A CARBUNELUI

Locul I: Intreprinderea minieră Voivod, județul Bihor, cu 1178,5 puncte.

Locul II: Intreprinderea minieră Paroseni, județul Hunedoara, cu 992,1 puncte.

Locul III: Mina Filipștii de Pădure, județul Prahova, cu 738,6 puncte.

IN DOMENIUL PRODUCERII ENERGIEI ELECTRICE PE BAZA DE CĂRBUNE

Locul I: Intreprinderea electrocentrală Oradea, cu 388,5 puncte.

Locul II: Intreprinderea electrocentrală Craiova, cu 173,4 puncte.

IN INDUSTRIA METALURGIEI FEROASE

Locul I: Intreprinderea „Laminorul de tablă” — Galați, cu 577,4 puncte.

Locul II: Intreprinderea de fier Vîlbița, județul Harghita, cu 220,2 puncte.

IN INDUSTRIA CONSTRUCȚIILOR DE TRACTOARE ȘI MAȘINI AGRICOLE, AUTOCAMIOANE ȘI TRACTORE, RULMENȚI ȘI ORGANE DE ASAMBLARE

Locul I: Intreprinderea mecanică Băilești, județul Dolj, cu 684,1 puncte.

Locul II: Intreprinderea mecanică Tirgu Secuiesc, județul Covasna, cu 559,1 puncte.

IN INDUSTRIA DE MAȘINI ȘI UTILAJE ELECTRICE, MOTORE ȘI MATERIALE ELECTROTEHNICE

Locul I: Intreprinderea „Electromis”-Timișoara, cu 679,5 puncte.

IN INDUSTRIA CHIMICĂ SUBRAMURA CHIMIA ANORGANICĂ — ÎNGRAȘAMINTE CHIMICE

Locul I: Intreprinderea chimică Turda, județul Cluj, cu 1151,8 puncte.

Locul II: Intreprinderea chimică Dudaști-București, cu 889,7 puncte.

Locul III: Combinatul de produse sodice Ocna Mureș, județul Alba, cu 438,5 puncte.

IN INDUSTRIA PETROCHIMICĂ — SUBRAMURA RAFINĂRII ȘI PETROCHIMIE

Locul I: Intreprinderea de biogridere Găești, județul Dimbovită, cu 632,3 puncte.

Locul II: Intreprinderea „Electromureș”-Tirgu Mureș, cu 501 puncte.

IN INDUSTRIA DE BIO-PROTEINE CURTES DE ARGES, cu 784 puncte.

Locul II: Intreprinderea Rafinării „Crisana” — Suplacu de Barcău, județul Bihor, cu 679,9 puncte.

Locul III: Intreprinderea Rafinării Brașov, cu 556 puncte.

IN INDUSTRIA EXPLOATĂRII LEMNULUI

Locul I: Intreprinderea forestieră de exploatare și transport Râmnicu Vilcea, cu 1107,9 puncte.

Locul II: Intreprinderea forestieră de exploatare și transport Piața Neamț, cu 982 puncte.

IN INDUSTRIA BUMBACULUI

Locul I: Intreprinderea textilă

CONTRIBUȚIA REMARCABILĂ A POPORULUI ROMÂN LA ÎNFRÎNGEREA GERMANIEI HITLERISTE, LA VICTORIA FORTELOR ANTIFASCISTE

UN AMPLU ARTICOL ÎN REVISTA FRANCEZĂ „LA REVUE PARLEMENTAIRE“

Într-un amplu articol, intitulat „CONTRIBUȚIA ROMÂNIEI LA ÎNFRÎNGEREA GERMANIEI HITLERISTE“, publicația franceză „La Revue Parlementaire“, evocând condițiile în care a avut loc, în țara noastră, revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, subliniază: „Prin acest act, coaliția națională antifascistă și antiimperialistă a fost Partidul Comunist Român — a răsturnat regimul dictatorial militar, i-a arestat pe conducătorii acestuia și a constituit un guvern de unitate națională. În aceeași zi, ca un singur om, armata română a întors armele împotriva Germaniei naziste și România s-a alăturat coaliției antihitleriste“.

„În decurs de numai opt zile — de la 23 la 31 august — capitala țării și întinse zone din Moldova, Dobrogea și Oltenia, Banat, Crișana și Transilvania de sud — două treimi din teritoriul național — au fost eliberate de forțele române, care au provocat Wehrmachtului pierderi grele: efective echivalând cu 61 divizii de război scoase din luptă, peste 56.000 prizonieri și o cantitate considerabilă de arme și tehnică de luptă capturate“, scrie publicația franceză.

Relevind, apoi, semnificațiile istorice actului de la 23 August 1944, „La Revue Parlementaire“ citează opinia cotidianului american „New York Times“, care, în numărul său din 25 august 1944, afirma că retragerea României din războiul hitlerist va intra probabil, în istorie ca „unul dintre evenimentele decisive pentru cursul războiului“. La 24 august, Radio Londra aprecia, la rândul său: „România a făcut un act de mare curaj, și a acest act va grăbi sfârșitul războiului. Situația Germaniei în Balcani este în pragul unei teribile catastrofe“. La 28 august 1944, ziarul sovietic „Pravda“ nota: „Importanța retragerii României din Axă depășește cadrul României, întrucât ea va antrena „căderea sistemului german de apărare din Balcani“.

Evenimentele din România — se arată, în continuare — au provocat derută în cercurile politice și militare ale celui de-al treilea Reich. În raportul adresat lui Hitler, generalul W. Keitel și H. Guderian apreciau că acțiunea României, „prin consecințele imediate de ordin militar, a provocat o răsturnare extrem de periculoasă pe front, care ne va face să pierdem nu numai teritoriul românesc, ci și al Bulgariei, al Iugoslaviei și Greciei, amenințând întreaga armată germană din Balcani“. În afară de pierderea pozițiilor în Carpați — continuă — pe o porțiune de circa 700 km — „breșa cea mai largă făcută vreodată într-un dispozitiv militar în război modern“, cum afirma is-

LA REVUE PARLEMENTAIRE

POLITIQUE • DIPLOMATIQUE • ECONOMIQUE • INTERNATIONALE • CULTURELLE

La contribution de la Roumanie à la défaite de l'Allemagne hitlérienne

toricul britanic B. P. Liddell-Hart, publicația citează și aprecierea generalului H. Kissel, care, în cartea sa „Die Katastrophe in Rumänien, 1944“ apărută în 1964, a conchis că „amplierea și consecințele militare și politice ale acestor înfrângeri germane nu au fost mai puțin grave decât cele ale bătăliei de la Stalingrad“.

Nu mai în opt zile, aripa de sud a frontului german a fost deplasată cu 400-800 km, dispozitivul strategic german din Balcani s-a

văzut amenințat cu dezintegrarea imediată, iar Valea Dunării — calea directă de acces militar spre Sofia, Budapesta, Praga și Viena — a putut fi folosită pentru urmărirea inamicului.

Începând din luna septembrie 1944, armata română, în strânsă colaborare cu armata sovietică, a luptat pentru eliberarea părții de nord-vest a României, alipită la

Alături de armatele sovietice, ea a avut de înfruntat un inamic letăpă, experimentat, bine echipat. În cele 283 de zile de participare la războiul antihitlerist (august 1944 — mai 1945), România a avut pe front puterice efective, totalizând 538.538 oameni. Armata română a parcurs, luptând, aproximativ 1.700 km în Marea Neagră până în Boemia, a trecut 20 de mase muntoase, a forțat 12 mari cursuri de apă și a eliberat 8.717 localități, dintre care 138 orașe importante. Ea a provocat inamicului pierderi considerabile, aproximativ 136.000 morți și prizonieri, echivalând cu efectivele a 14 divizii ale Wehrmachtului. Aceste lupte au costat armata română circa 179.000 oameni (morți, răniți și dispăruți) adică peste 30 la sută din efectivele angajate pe front“.

La eforturile militare — se arată în articol — s-au adăugat eforturile economice, la fel de substanțiale pentru o țară epuizată după 5 ani de dominație a Germaniei naziste și de război. Contribuția economică a României la înfrângerea nazismului s-a ridicat la suma enormă de 1,2 miliarde dolari (la cursul anului 1939), adică de patru ori bugetul țării și mai mult decât venitul național al României (880 milioane dolari) în același an. România a pus la dispoziția frontului antihitlerist întregul potențial industrial și agricol, aproape întreaga producție de petrol și totalitatea mijloacelor de transport: cai ferate, sosele, cai aeriene și navale, telecomunicații. România a respectat riguros obligațiile ce-i reveneau pe baza convenției de armistițiu, acceptând în septembrie 1944 până la sfârșitul războiului cheltuielile în bani și măruri necesare aprovizionării trupelor sovietice care luptau pe front, asigurând în același timp din propriile resurse și posibilități înfrângerea unităților sale militare.

W. Churchill — scrie „La Revue Parlementaire“ — a remarcat în mai multe rânduri importanța alăturării României la Puterile Aliate, valoarea acțiunii militare românești în lupta împotriva Germaniei naziste. La rândul său, Anthony Eden a evocat în fața Camerei Comunelor „ajutorul substanțial“ pe care România l-a acordat „cauzei aliaților“. În iunie 1945, I.V. Stalin vorbea despre participarea remarcabilă a României la înfrângerea Germaniei lui Hitler. Radio New York sublinia, într-o emisiune din 9 februarie 1945: „Cind se va scrie istoria acțiunii de la 23 August, el va fi menționat ca un factor important pentru cursul războiului“. La Radio Paris, Pierre Durant exprima, la 12 ianuarie 1946, opinia Francei: „Prin contribuția sa, România a scuturat războiul cu cel puțin șase luni“.

În încheiere, revista citează aprecierea contribuției României la înfrângerea Germaniei hitleriste — prin forțele materiale și umane angajate în luptă — a deputatului laburist britanic Ivor Thomas, care declara, în ianuarie 1945, în fața Camerei Comunelor: „România este a patra țară ca efective pe frontul antihitlerist, ceea ce îi dă dreptul să primească statutul de cobeligerant la Conferința de pace“.

U.R.S.S. a hotărât să prelungească moratoriul unilateral asupra exploziilor nucleare

O declarație a secretarului general al C.C. al P.C.U.S., Mihail Gorbaciov

MOSCOVA 18 (Agerpres). — Mihail Gorbaciov, secretar general al C.C. al P.C.U.S., a luat cuvântul la Televiziunea sovietică, în seara de 18 august, în legătură cu încheierea la 6 august a termenului moratoriului unilateral instituit de U.R.S.S. asupra exploziilor nucleare.

În declarația făcută — relatează agenția T.A.S.S. — M. Gorbaciov a anunțat că Uniunea Sovietică a hotărât să prelungească până la 1 ianuarie 1987 moratoriul unilateral asupra exploziilor nucleare. El a declarat, totodată, că face apel „la rațiunea și demnitatea americanilor, chemându-i să nu piardă încă o dată șansa istorică pe calea spre încetarea cursei înarmărilor“.

Relevind că se înregistrează nu o slăbire, ci o accelerare a ritmului cursei înarmărilor, Mihail Gorbaciov

a subliniat necesitatea unor ample măsuri practice capabile să frîneze militarismul și să determine o cotitură spre mai bine în evoluția evenimentelor.

Sintem convinși și în prezent — a spus el — că încetarea experiențelor nucleare, nu numai de către Uniunea Sovietică, ci și de Statele Unite ale Americii ar constitui un progres real spre încetarea cursei înarmărilor, spre accelerarea lichidării lor.

Uniunea Sovietică — a declarat M. Gorbaciov — este conștientă că un acord privind încetarea experiențelor nucleare poate fi realizat rapid și semnat încă în acest an cu prilejul întâlnirii sovieto-americane la nivel înalt. Acest eveniment ar deveni, fără îndoială, principalul rezultat real al întâlnirii — un pas important pe calea încetării cursei înarmărilor.

Reuniunea ministerială a țărilor în curs de dezvoltare în problemele cooperării economice

CAIRO 18 (Agerpres). — La Cairo s-a deschis reuniunea ministerială a „Grupului celor 77“ privind cooperarea economică dintre țările în curs de dezvoltare. Participă reprezentanți ai statelor membre, între care și România. Reuniunea are drept scop examinarea aplicării programelor de acțiune convenite anterior, vizând promovarea acestei cooperări și dezvoltarea strategiei dezvoltării în perioada următoare.

Lucrările au fost deschise de primul ministru al Egiptului, Ali Loutfi,

care a prezentat un mesaj adresat reuniunii de președintele Hosni Mubarak. În document se arată că dezvoltarea cooperării economice între țările în curs de dezvoltare este de natură să limiteze efectele deosebit de grave ale crizei economice mondiale asupra acestor țări, să constituie un mijloc eficace de îmbunătățirea situației economice a țărilor în curs de dezvoltare și de a întări forța lor colectivă de negociere cu țările dezvoltate.

S.U.A. au procedat la desfășurarea noilor rachete balistice intercontinentale

NEW YORK 18 (Agerpres). — După cum informează revista „Newsweek“, citind date difuzate de un reprezentant al forțelor aeriene americane, Statele Unite au procedat la desfășurarea noilor rachete balistice intercontinentale MX. Două dintre cele patru trepte ale primei rachete de acest tip au fost livrate unei baze aeriene din vestul statului Wyoming. Până la sfârșitul anului curent, în această zonă vor fi amplasate zece rachete MX.

În pofida cererilor exprimate de ampla mișcare pentru pace, de factori politici din lume privind adoptarea unor măsuri concrete de dezarmare și reducere a arsenalelor militare, la apelurile la renunțarea la dezvoltarea unor noi sisteme de arme, administrația americană intenționează să desfășoare în total o sută de rachete de acest tip, iar pentru anul financiar 1987 a solicitat fonduri în vederea construirii a 21 rachete MX.

AGENTIILE DE PRESĂ — pe scurt

INTREVEDERE. Todor Jivkov, secretar general al C.C. al P.C.B., s-a întâlnit, la Varna, cu Georges Marchais, secretar general al P.C. Francez, aflat în Bulgaria în vizită la C.C. al P.C.B. S-a procedat la o informare reciprocă privind activitatea celor două partide și la un schimb de păreri asupra unui larg cerc de probleme actuale ale vieții internaționale.

COMUNICAT COMUN. Uniunea Sovietică și Sudanul își exprimă satisfacția pentru pașii întreprinși în ultimul timp în vederea restabilirii caracterului prietenesc al relațiilor dintre cele două țări — se spune în comunicatul comun dat publicității, la Moscova, la încheierea vizitei în U.R.S.S. a primului ministru și ministrul apărării din Sudan, Sadik El-Mahdi. Referitor, la situația din Orientul Mijlociu, comunicatul evidențiază importanța convocării unei conferințe internaționale, participarea tuturor părților interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei.

VIZITĂ. Delegația guvernului poporului (Comitetul) al orașului Beijing, condusă de primarul Chen Xitong, a avut luni convorbiri la Societatea Orășenească Moscova cu președintele Comitetului Executiv al acestuia, Valeri Saikin. Părțile au exprimat dorința de a efectua un schimb fructuos de experiență. Au fost evidențiate bunele sentimente pe care locuitorii celor două orașe și le nutresc reciproc.

Apel în favoarea soluționării politice a conflictelor din America Centrală

SANTO DOMINGO 18 (Agerpres). — Președintele Republicii Nicaragua, Daniel Ortega Saavedra, a reafirmat apelul adreșat guvernului S.U.A. în vederea inițierii de tratative pentru examinarea problemelor care privesc relațiile dintre cele două țări. „Dorim relații prietenești cu Statele Unite, iar pentru aceasta sintem dispusi la un dialog imediat și necondiționat cu guvernul american, pentru că este unica soluție rezonabilă pe care o poate avea conflictul centro-american“ — a spus seful statului nicaraguan. Totodată, el a confirmat că Nicaragua este gata să semneze, la 18 septembrie, Actul păcii, elaborat de țările membre ale „Grupului de la Contadora“.

Gravele consecințe economice și sociale ale ocupării ilegale a Namibiei

Un raport al O.N.U. NAȚIUNILE UNITE 18 (Agerpres). — Namibia: perspectivele reconstrucției naționale și dezvoltării — acesta este titlul studiului publicat de Institutul O.N.U. pentru Namibia, realizat din însărcinarea Adunării Generale. El oferă o analiză a situației economice și sociale în această teritoriu, ocupat ilegal de țara R.S.A. propune o serie de recomandări în domeniul dezvoltării Namibiei după obținerea independenței.

În prezent — arată lucrarea — minoritatea albă deține 60 la sută din suprafeța Namibiei și, în mod indirect, controlează și teritoriile ce aparțin populației autohtone. Doar 30 la sută din locuitorii acestui teritoriu beneficiază de 81,7 la sută din venitul național. În localitățile rurale, veniturile albitor sînt de 25 ori mai mari decât ale locuitorilor africani, în timp ce în orașe acest raport este „doar“ de 12 la 1. În Namibia, învătămîntul este gratuit doar pentru locuitorii albi.

Industria minieră, care asigură 85 la sută din totalul exporturilor, este controlată în întregime de trei corporații transnaționale — capitalul dominant fiind cel din S.U.A., Mare Britanie și R.S.A.

REPREZENTANTA PERMANENTĂ A ANGELIEI LA O.N.U. a transmis președintelui Consiliului de Securitate o scrisoare în care, în numele guvernului englez, sînt condamnate actele de agresiune și de destabilizare pe care regimul rasist din R.S.A. continuă să le comită împotriva R. P. Angole.

MEMORANDUM. Secretariatul Comitetului pentru reunificarea peninsulei coreene a dat publicității un memorandum în legătură cu frecvențele provocări militare săvîrșite la Panmunjon și în vecinătatea acestuia, la linia militară de demarcație, de forțele americane și sud-coreene. Acesta afirmă că acestea constituie un factor al încordării în Coreea. În memorandumul citat de agenția A.C.T.C. sînt menționate o serie de asemenea acțiuni, subliniindu-se necesitatea ca Statele Unite și celelalte țări sud-coreene să acorde neîntîrziat propunerile R.P.D. Coreene referitoare la perfecționarea securității în zona menționată și la organizarea de convorbiri la nivelul autorităților militare.

ROMÂNIA ÎN ANUL INTERNAȚIONAL AL PĂCII

„Este necesar să facem în așa fel încît Conferința de la Stockholm să se încheie în acest an cu rezultate cit mai bune. Noi considerăm că, pe baza propunerilor prezentate pînă acum, este posibil și trebuie să se realizeze un acord general care să asigure întărirea securității și cooperării în Europa“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Astăzi urmează să se reia la Stockholm lucrările Conferinței pentru măsuri de încredere și securitate și pentru dezarmare în Europa — eveniment de primă mărime în viața politică a continentului, moment deosebit de important pe calea transformării Europei într-o zonă a păcii, securității și colaborării. Începută la 17 ianuarie 1984, conferința din capitala Suediei își va încheia lucrările la 19 septembrie după 10 runde de negocieri, echivalând cu circa un an și jumătate de activitate neîntreruptă.

Un for de negocieri important pentru soarta păcii. Emanație directă a reuniunii general-europene de la Madrid, Conferința de la Stockholm are drept obiectiv esențial negocierea și adoptarea unui ansamblu de măsuri de creștere a încrederii și securității destinate să reducă riscul confruntărilor militare în Europa și să deschiadă, astfel, calea trecerii la măsuri concrete, efective de dezarmare, în primul rînd nucleară. Potrivit mandatului stabilit la Madrid, aceste măsuri trebuie să se extindă la întreg teritoriul Europei, de la Atlantic la Ural, să fie obligatorii, verificabile și semnificative din punct de vedere militar.

Interesul deosebit cu care poartele continentului urmăresc lucrările primului forum general-european pentru încredere și dezarmare

mare și mai ales această ultimă etapă finală de negocieri este de deplin justificată. Încheierea unui acord continuă măsuri de creștere a încrederii și întărire a securității între statele europene ar avea o mare semnificație internațională. Ar fi prin el însuși o măsură de încredere, de natură a opri cursul spre confruntare, de a stimula sentimente de speranță care se fac simțite în viața internațională, ca și reluarea și consolidarea procesului de destindere.

Dar nu e vorba numai despre aceasta. Adoptarea la Conferința de la Stockholm a unui acord privind măsuri de încredere creează premisele pentru ca la viitoarea reuniune general-europeană de la Viena să se poată extinde mandatul conferinței la ceea ce reprezintă problema de fond, fără rezolvare încă nu poate fi concepută nici un fel de securitate reală pe continent și anume dezarmarea, în primul rînd cea nucleară. Or, o asemenea largire a mandatului conferinței nu va fi posibilă decît în condițiile în care lupta pentru încredere și securitate vor fi finalizate cu succes.

Un acord pozitiv realizat la Stockholm ar avea în același timp efecte benefice pentru întreaga desfășurare a apropiatei reuniuni generale-europene de la Viena, care, pornind de la situația actuală existentă pe continent, nu va putea să nu aibă în centrul lucrărilor sale tocmai aspectele militare ale securității euro-

pene, problemele legate de întărirea încrederii și înlăturarea dezarmării pe continent.

În sfîrșit, în acest an, proclamat de Organizația Națiunilor Unite drept An Internațional al Păcii, realizarea unui acord la Conferința de la Stockholm ar însemna un prim pas serios, concret, în direcția organizării păcii, ar fi o dovadă a voinței statelor europene de a opri cursul periculos al evenimentelor spre escaladarea confruntărilor și tensiunii.

O concepție originală și realistă privind dezvoltarea încrederii între statele continentului. Este și motivul pentru care România, președintele Nicolae Ceaușescu au acordat și acordă o atenție de prim-ordin conferinței din capitala Suediei. După cum este cunoscut, țara noastră s-a numărat printre inițiatorii capitulului referitor la măsurile de creștere a încrederii și anume aspectele securității din Actul final de la Helsinki, propunerile sale, ca și ale altor țări mici și mijlocii, aflîndu-se la baza măsurilor convenite în cadrul conferinței. Prin consens au fost stabilite o serie de măsuri care notifierea prealabilă a manevrelor și mișcărilor militare de anvergură, vizite de delegații militare etc.

Avînd însă în vedere faptul că măsurile de încredere stabilite prin

10. FINALIZAREA LUCRĂRILOR CONFERINȚEI DE LA STOCKHOLM

— în interesul cauzei destinderii, securității și colaborării în Europa

O asemenea viziune clară despre măsurile de încredere și securitate a fost prezentată încă de la început de țara noastră în cadrul forumului de la Stockholm. Tocmai de aceea, documentul „POZIȚIA ROMÂNIEI, CONCEPȚIA ȘI CONSIDERENȚELE PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU PRIVIND MĂSURI DE ÎNCREDERE ȘI SECURITATE ÎN PENTRU DEZARMARE ÎN EUROPA“ s-a bucurat de un larg interes și ample aprecieri pozitive, reprezentanții a numeroase state evidențind caracterul realist și constructiv al propunerilor prezentate, faptul că ele alcătuiesc un program complex și unitar pentru dezvoltarea încrederii între state, pentru întărirea securității pe continent.

De-a lungul celor 11 sesiuni ale conferinței, țara noastră a desfășurat o intensă activitate practică, a depus eforturi sustinute și a prezentat numeroase propuneri și formule constructive, în scopul apropiării pozițiilor, ajungînd la acord în perspectiva deschiderii lucrărilor reuniunii general-europene de la Viena.

Voința politică — cheia realizării unui acord. După cum este cunoscut, pentru o lungă perioadă de timp lucrările Conferinței de la Stockholm au fost afectate de neîncrederea existentă în relațiile dintre state, de rețineri și suspiciuni. Din acest motiv, locul negocierilor constructive a fost luat în foarte multe din sesiuni de dezbatere sterile, pe teme colaterale, care nu formau obiectul discuțiilor din conferință. În ultimul timp, în schimb, la Stockholm s-au înregistrat o serie de evoluții pozitive, s-a început un dialog concret, în ideea de a se apropia pozițiile, de a se găsi și identifica zone de contact și înțelegere. În acest fel, a fost posibil să se facă o serie de pași notabili, chiar dacă, într-o anumită măsură, apropierea s-a realizat prin decizia de a amîna temporar abordarea unor chestiuni importante. Una din problemele principale

care au dominat și domină lucrările conferinței este cea legată de reafirmarea principiului nerecuregerii la forță în relațiile dintre statele participante, precum și în raporturile cu celelalte state. Mandatul conferinței de la Stockholm prevede, se știe, că obiectivul conferinței este de a întreprinde pe etape, cu participarea tuturor statelor semnatare ale Actului final, noi acțiuni de natură să facă să progrese opera de întărire a încrederii și a securității și de dezarmare, astfel încît să se dea efect și expresie datoriei pe care o au statele de a se abține să recurgă la amenințarea cu forța sau la folosirea forței în rezolvarea problemelor. Negocierile de pînă acum au permis convenirea, cu titlu preliminar, a unor texte de acord, care reafirmă sau întăresc angajamentul statelor participante de a întreprinde noi acțiuni concrete menite să permită obținerea de progrese în direcția abolirii politicii de forță.

O serie de pași înainte au fost realizați și în domeniul notifiării activităților militare terestre, acum urmează să se stabilească și parametrii numerici ai unor asemenea activități, pe baza cărora se va determina obligația de notifiere. De asemenea, s-a ajuns la o înțelegere privind schimbul anual de calendare asupra activităților militare notifiabile și s-au convenit unele texte legate de observarea activităților militare, rămînd de soluționat diferite probleme referitoare la modalități concrete de observare, precum și la stabilirea activităților militare notifiabile ce urmează să fie supuse observării.

Prin toate aceste înțelegeri se vor da garanții statelor participante că activitățile militare supuse notificării au un caracter de rutină, de pregătire și nu urmăresc în nici un fel scopuri agresive. Desigur, așa cum a arătat în permanență România, acest lucru nu este suficient; important este ca aceste activități să fie cit mai reduse, să fie continuu limitate, deoarece orice activitate cu caracter militar nu poate decît să creeze suspiciuni, să dea naștere

la tensiune și încordare. Iată și motivul pentru care nu puțin din propunerile prezentate de țara noastră la Conferința de la Stockholm au vizat tocmai limitarea sau chiar renunțarea la activități militare în zone sensibile cum ar fi frontierele dintre state.

Înțelegerile realizate pînă acum sînt, fără îndoială, importante. Numeroase probleme trebuie să-și mai găsească însă rezolvarea pentru ca acordul să poată fi convenit. Tocmai de aceea, în acest moment, este deosebit de important să se asigure jumătății de măsură nemaiputînd asigura dinamica de care negocierile de la Stockholm au nevoie pentru a se ajunge la un acord pînă la 19 septembrie. Această ultimă sesiune are un rol esențial în căutarea soluțiilor general-acceptabile, care să se bazeze pe ceea ce este comun și posibil de realizat în condițiile internaționale actuale. Se impune, astfel, inițiative și măsuri hotărîte care să deblocheze calea spre un acord și să facă în acest fel posibilă începerea unui proces de creștere a încrederii și a securității pe continent, așa cum prevede mandatul conferinței.

Acționînd în continuare pentru apropierea pozițiilor, pentru cășirea unor formule de compromis, România socialistă, așa cum a afirmat președintele Nicolae Ceaușescu, este hotărâtă să depună și în continuare toate eforturile pentru încheierea cu succes a Conferinței de la Stockholm, pentru realizarea unui acord substanțial de măsuri de încredere și de securitate, cu convingerea că aceasta se va repercuta în mod pozitiv asupra actualii situații internaționale, va stimula negocierile la celelalte foruri internaționale consacrate dezarmării, va contribui la avansarea procesului întăririi securității și dezvoltării colaborării în Europa și în general în lume.

Radu BOGDAN